SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Рік 120, ЧИСЛО 14, П'ЯТНИЦЯ, 5 КВІТНЯ 2013 РОКУ 1893 Vol. 120, No. 14, FRIDAY, APRIL 5, 2013 $1.00

Пам'ятаймо про Україну!

Віталій Кличко виступив перед українцями Лондону

Під час зустрічі в Українському інституті Лондону (зліва): депутат Верховної Ради і голова партії УДАР Віталій Кличко, ректор Українського Католицького Університету у Львові Єпископ Борис Ґудзяк. (Фото: Євген Небесняк)

о. Євген Небесняк

ЛОНДОН. – 25 березня в Українському інституті, який є філією Українського Католицького Університету у Львові, відбулася зустріч з відомим українським спортсменом і політиком Віталієм Кличком.

На зустрічі були присутні студенти та викладачі університетів Оксфорду і Кембриджу, лондонських Бізнес-школи і Школи економіки. Послухати українського політика прийшло багато британських українців – представники Союзу Українців Британії, Пласту, Спілки Української Молоді, Організації Українських Жінок, Українського Клюбу спортивних вболівальників, Українського Читацького клюбу та благодійної організації „Ukraine Charity", Української медичної асоціяції Великобританії, місцеві українські журналісти, підприємці, юристи та банкіри.

Окрім членів консисторії Української Автокефальної Православної Церкви та Владики Гліба (Лончини), Єпарха Української Греко-Католицької Церкви у Великобританії, на зустрічі також був присутній ректор Укра-

(Закінчення на стор. 3)

Папа Франціск закликав світ до миру

РИМ. – Папа Франціск під час своєї Великодньої промови „Urbi et orbi" („До міста і до світу") закликав до миру в Африці, Азії, на Близькому Сході та по всьому світу.

У цей свій перший Великдень з моменту обрання понтифіком Папа провів месу на площі Святого Петра у Ватикані, після якої звернувся до вірян, привітавши усіх з Великоднем:

„Христос Воскрес! Яка це радість для мене – проголосити це повідомлення. Я б хотів, щоб воно прийшло до кожного дому та кожної родини, особливо туди, де страждання найбільше – до лікарень, до в'язниць. Ми просимо воскреслого Ісуса, який перетворює смерть на життя, перетворити ненависть на любов, помсту на прощення, війну на мир".

Після цього Папа згадав проблемні реґіони світу, яким потрібний мир: „Мир для Близького Сходу, зокрема між Ізраїлем та палестинцями, які намагаються знайти шлях до примирення, нехай вони добровільно та мужньо продовжать переговори, які б припинили конфлікт, що триває занадто довго... Мир в Іраку, щоб кожен акт насильства припинився, і понад усім для милої Сирії, для її людей, що страждають від конфлікту, та для багатьох біженців, які чекають на допомогу та заспокоєння".

Папа Франціск також згадав про Малі та Ніґерію, „де, на жаль, атаки тривають", Демократичну республіку Конго та Центральноафриканську республіку. „Мир в Азії, понад усе – на Корейському півострові: нехай розбіжності будуть подолані, і росте новий дух примирення", – додав Папа.

Промова закінчилася побажаннями „миру в усьому світі, досі розділеному жадібністю, що шукає легкої наживи, пораненому егоїзмом, який загрожує життю людей та сімей, егоїзмом, що переростає у торгівлю людьми – найбільшою формою рабства XXI століття".

Під час Великоднього Богослужіння Папа звернувся до невіруючих та колишніх католиків, попросивши їх „зробити крок назустріч Богові". „Нехай Ісус, що воскрес, увійде до вашого життя, зустріньте Його як друга, з довірою: Він і є життя! Якщо досі ви тримали Його на відстані, зробіть крок вперед – Він прийме вас з розкритими обіймами", – наголосив Папа.

За словами кореспондента Бі-Бі-Сі у Римі Дейвида Вілі, 76-річний Папа Франціск має свій осо-

(Закінчення на стор. 2)

СФУЖО на сесії Комісії ООН з становища жінок

НЮ-ЙОРК. – Делеґація Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) у складі 14 осіб на чолі з головою СФУЖО Орисею Сушко приєдналися до тисяч міжнародних представників у штаб-квартирі ООН 4 березня, де офіційно розпочалася 57-ма сесія Комісії з становища жінок (CSW).

Сесії відбуваються щорічно навесні з метою розгляду та вирішення міжнародним співтовариством ґльобально важливих проблем, які стосуються жінок і дітей – здоров'я матері та дитини, освіти в сільських місцевостях, трудової та сексуальної експлуатації та бідності. Тема цьогорічної сесії – „Запобігання та ліквi-

(Закінчення на стор. 4)

Учасниці зустрічі у штаб-квартирі Союзу Українок Америки.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Комуністи не визнають Голодомору

КИЇВ. – Верховна Рада 2 квітня не підтримала пропозицію внести до порядку денного сесії проєкт постанови „Про 80-ті роковини Голодомору в Україні і вшанування пам'яті жертв геноциду української нації". За внесення проєкту постанови проголосували 210 депутатів за необхідних 226. Зокрема від Партії Реґіонів цю пропозицію підтримали 26 депутатів, „Батьківщини" – 89, УДАР – 39, „Свободи" – 36, і 20 позафракційних. Комуністи не голосували. Після цього опозиційні депутати почали скандувати „Фашисти!" на адресу депутатів фракції Партії Реґіонів і комуністів. Згодом була оголошена хвилина мовчання у пам'ять про всіх загиблих в період Голодомору. Зі своїх місць піднялися всі депутати, крім комуністів. Після цього голова Верховної Ради поставив на переголосування пропозицію про внесення цього проєкту постанови до порядку денного. Проте рішення знову не підтримали – „за" проголосували 215 депутатів. *(Радіо „Свобода")*

Причини всіх проблем України

СУМИ. – Проблема українців у тому, що вони не переймаються нічим, окрім власних квартир. Про це 31 березня сказав міський голова Сум Геннадій Мінаєв. „Наша держава працює за принципами, що не створюють базу для побудови громадянського суспільства. Дві третини байдужі до того, що відбувається довкола", – наголосив він. Г. Мінаєв додав: „Більшість стукає у зачинені двері ззаду себе, в надії на те, що там залишився Радянський Союз, в якому не потрібно відповідати за себе, дітей, роботу та дім. Люди досі прагнуть знайти аналог місьцкому партії, куди можна поскаржитися". Водночас, говорячи про відмінність між українцями та европейцями, Г. Мінаєв зауважив, що там діє абсолютно інший підхід. „2009 року я відпочивав у Юрмалі, спілкувався з тамтешнім посадником. Спитав, як той вирішує проблему ремонту вінд. Він спершу не зрозумів запитання. А тоді: „Генадію, я не маю стосунку до вінд у багатоповерхівках. Не знаю навіть, як вони їх ремонтують. Це – приватна власність приватних осіб". Я часто повторюю цю його фразу". Посадник додав: „У наших людей відсутнє прагнення дбати про щось поза межами їхніх квартир. Це – головне, що не дає Україні розвиватися". *(„Газета по-українськи")*

„Вставай, Україно!" лунало в Чернівцях

ЧЕРНІВЦІ. – В акції „Вставай, Україно!" у Чернівцях взяли участь близько 6,000 осіб, повідомили засоби масової інформації 30 березня. Марш опозиційних сил очолили провідники „Свободи" та фракції „Батьківщина" Олег Тягнибок та Арсеній Яценюк. За ними йшла колона учасників акції з прапорами партій „Батьківщина", „Український демократичний аліянс за реформи" (УДАР) Віталія Кличка, Всеукраїнського об'єднання „Свобода", „Фронт змін", „Реформи і порядок", Української республіканської партії, а також державними прапорами України. Опозиція в рамках загальнонаціональної акції „Вставай, Україно!" вимагає відставки Президента Віктора Януковича. Віча опозиції проходять по черзі по всій Україні, а завершаться маршем в Києві. *(Бі-Бі-Сі)*

Італія відкрила в Одесі візовий центр

ОДЕСА.–Візовий центр Італії відкрито в чорноморській Одесі, про це 31 березня повідомив Посол Італії в Україні Фабріціо Романо, який уперше відвідав місто поблизу моря. „Посольство відкрило візовий центр в Одесі, який прийматиме документи у бажаючих приїхати до Італії. Я наполегливо раджу усім, хто бажає отримати візу в Італію, звертатися в цей центр. Відкриття візового центру – це частина великих програмних заходів з оптимізації візової служби посольства в цілому, яка була введена після того, як я прибув до Києва. Центр вже працює кілька днів. Зараз ми намагаємося наблизитися до шенгенських нормативів видання документів – протягом 10 днів", – зазначив Ф. Романо. Плянується також відкриття в Одесі італійського консульства. *(„Укрінформ")*

ГОЛОС ЧИТАЧА

Нові „Потворні американці"

Петро Яр. Пясецький

В інтернет-виданні „Українська правда" 6 березня вміщено цінну публікацію двох ледве чи не найвідоміших київських журналістів-дослідників, Сергія Лещенка і Мустафи Найєма, – про західніх, зокрема американських, „консультантів", до послуг яких вдається режим Президента Віктора Януковича. Зацитую одне з узагальнень: „Сучасну Україну вже можна порівнювати з африканськими диктаторами кінця минулого сторіччя за кількістю грошей, які витрачають провладні політики на виправлення іміджу країни в часи президентства Віктора Януковича".

Ця тема, я певен, не може не привернути до себе увагу української громади у США, а наші представницькі громадсько-політичні середовища повинні висловити своє ставлення до цих речей.

Що спільного ми бачили у президентствi Джорджа Буша-старшого, Джорджа Буша-молодшого, Рональда Рейґена і Джеральда Форда, віце-президент Ричарда Чейні і кандидатів у президенти губернатора Міта Ромні, сенатора Джона МакКейна, сенатора Боба Дола? Те, що їхні радники і консультанти Вин Вебер, Пол Манафорт, Филип Ґрифин, Ричард Дейвис-молодший і Фредерик Л. Ейґерн, серед інших, від 2004 року співпрацювали в різний час з В. Януковичем і Партією Реґіонів України – співпрацювали у той лихий спосіб, що допомагали „реґіоналам" узурпувати владу і спотворювати політичні процеси в Україні.

Це не перший раз наша американська еліта виказала сумнівну моральну поведінку. У 1958 році книжка „The Ugly American („Потворні американці") стала національним бестселером, оскільки блискуче розвінчала американську зарозумілість, некомпетентність та корупцію в Південно-Східній Азії.

Й от тепер „Потворні американці" дістали своє продовження і повторення в Україні, куди названі вище радники і консультанти експортують брудні політичні методи. І найтривожнішим у цих викритих С. Лещенком, М. Найємом та Елі Лейком з „The Daily Beast" темних політичних махінаціях є те, що так багато інтелектуальних вершків американського і европейського суспільств не бачать нічого поганого в пособництві диктатурам в усьому світі.

Згадаймо перенапружену атмосферу президентських виборів в Україні 2004 року, тенденційність провладної преси, залякування виборців, отруєння кандидата Віктора Ющенка...

На тих виборах вже активно діяв П. Манафорт з цілою групою підібраних ним американських майстрів з чорних політичних маніпуляцій.

П. Манафорт був радником президентських кампаній обох Бушів, Р. Дола, Р. Рейґена і Дж. Форда. Він також набував відповідного досвіду у політичних кампаніях країн третього світу в першій половині 1980-их років – в Кенії, Сомалії, Анґолі, Ніґерії та Конґо. У горезвісній президентській кампанії на Філіпінах у 1981 році він консультував диктатора Фердинанда Маркоса. Західня преса охарактеризувала ті вибори „одними з найбільш корумпованих в історії Філіпін".

Ф. Ґрифинові, членові команди П. Манафорта, у значній мірі вдалося „відполірувати" В. Януковича і пригладити його мовне невігластво. Ім'я Ф. Ґрифина знаходимо у списках працівників Міжнародної фундації виборчих систем в 1999-2001 роках – як політичного консультанта з розвитку партій в диктаторському Таджикистані.

Нині Ф. Ґрифин продовжує працювати в Києві, уникаючи уваги до себе. Коли кореспондент газети „Kyiv Post" пробував зв'язатися з ним, Ф. Ґрифин відмовився відповідати на запитанна про особливості його трудового досвіду.

Інший партнер П. Манафорта, Ричард („Рик") Дейвис-молодший в даний час служить в Раді американської політики, яка об'єднує політичних провідників для вирішення проблем сьогоднішнього світу (Вища школа політичного управління університету Джорджа Вашинґтона). Він стверджує, що його діяльність сприяє побудові демократії в таких країнах, як Україна. Відсутність моральної орієнтації ця людина вже не один раз засвідчувала. У 2006 році Р. Дейвис допоміг влаштувати зустріч між Дж. МакКейном і російським алюмінієвим маґнатом Олегом Дерипаскою, запідозрюваним у причетності до організованої злочинности. Саме тому уряд США скасував його в'їзну візу в 2006 році.

У 2006 році під час парляментських виборів в Україні Фредерик Л. („Рик") Ейґерн, котрий служив п'ятьом американським президентам і шістьом віце-президентам, а також допомагав у 12 президентських кампаніях, став менеджером кампанії для Партії Реґіонів і допоміг їм взяти під контролю парлямент. Це аморальний найманець, який не відчуває докорів сумління за втягнення України в диктатуру.

Чому уряд США терпить людей, котрі заплямують репутацію держави? Чому ці аморальні особи допомагають диктаторам з третого світу? Колишній програмний директор Корпусу Миру в Україні Карл Бек розповідав, як українці підходили до нього і з іронією казали, що помилялися, гадаючи, що Сполучені Штати є демократичною країною...

З 2012 року „реґіонали" почали підбирати піарфірми в США та Европі, щоб протистояти неґативним поглядам американських та европейських еліт на небезпечні спроби В. Януковича повернути сучасну Україну в тоталітарне минуле.

У згаданій на початку статті С. Лещенка і М. Найєма йде мова про найновіший контракт „реґіоналів" з американськими лобістськими компаніями „Арнал Ґолден Ґреґорі та „Тавзин Консультантс".

Ще одним інструментом для просування інтересів Партії Реґіонів в Европі та США є „Европейський центр за модерну Україну", створений депутатом-реґіоналом, теперішнім міністром закордонних справ Леонідом Кожарою, і Іньою Кирш. Ця орґанізація виставляє себе як неурядова, що надає інформації для урядів і провідників громадської думки в Европі. І. Кирш була перекладачем першого заступника Генерального прокурора Рената Кузьміна під час його зустрічей в Европі, коли він оголошував про нібито причетність Юлії Тимошенко до вбивства Євгена Щербаня. Чоловік І. Кирш, Роберт Ван де Ватер, був спостерігачем парляментських виборів в Україні, а три дні після них, у листопаді 2012 року, був призначений радником прем'єр-міністра Миколи Азарова, який водночас є головою Партії Реґіонів.

У минулому раці Партія Регіонів найняла лобістську фірму Барсон-Марстелер, якій у США вже не раз закидали серйозні порушення прав людини в Арґентині, Індонезії, а тепер в Україні. Діячі цієї організації супроводжували заступника Генерального прокурора Рената Кузьміна, під час його візитів до Брюселю.Нещодавно уряд США скасував візи Р. Кузьміна до Сполучених Штатів, на що він відгукнувся в непристойний для державного службовця високої ранги спосіб.

Китайці мають приказку, що коли імператор втрачає мандат неба, він стає приреченим. Сучасний світ засвідчує це знову і знову. Є сьогодні чимало урядів, котрі втратили „мандат неба" і тим поставили під загрозу не лише життя своїх країн, але й власне існування.

Маямі, Фльорида

Папа Франціск...

(Закінчення зі стор. 1)

бливий стиль спілкування з вірянами – він говорить простою мовою, володіє неабияким почуттям гумору та виголошує промови „без папірця".

Він здивував багатьох священнослужителів Ватикану тим, що харчується у загальній їдальні з іншими священиками, а більшість офіційних церемоній вважає нудними.

Замість того, аби переїхати до папських апартаментів, Франціск досі живе у гостьовій резиденції у Ватикані та запрошує звичайних людей на ранкові меси.

За декілька днів перед Великоднем Папа звернувся до жінок та мусульман.

У Чистий четвер понтифік омив та поцілував ноги юним злочинцям у в'язниці на околиці Риму, зокрема двом дівчатам та двом мусульманам, а під час богослужіння у Страсну п'ятницю говорив про „дружбу наших мусульманських братів та сестер" на Близькому Сході.

Бі-Бі-Сі

Бездоріжжя у засніженому Львові

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – В ніч з 14 на 15 березня снігова заметіль вкрила західну Україну. Випала місячна норма снігу. У Львові не їздили трамваї, були великі перебої з іншими видами транспорту. Коли здавалося, що все минулося – налетіла нова хвиля буревію. У ніч з 21 на 22 березня і протягом дня знову був сильний снігопад. Знову випала місячна норма снігу і знову були проблеми, пов'язані з цією аномалією. 23 березня буревій перемістився на схід і північ Україні. З огляду на великі труднощі, у Києві 24 березня оголосили неробочим днем.

22 березня на вулиці Львова. (Фото: Марта Осадца)

Маратон – як протидія торгівлі дітьми

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – 31 березня лондонські маратонці Том Стенкліф, Гай Нокінґ і Роб Мартіно розпочали з Одеси пробіг через дев'ять европейських країн. Мета акції „Пробіг в ім'я любови – 1000" (Run for Love 1000) – привернути увагу европейської спільноти до однієї з найгостріших соціяльних проблем сьогодення – торгівлі дітьми.

Британці мають намір подолати 39 маратонських дистанцій загальною протяжністю у 1000 миль за 33 дні. В Україні вони пробіжать 150 миль, 4 квітня перетнуть кордон з Молдовою і попрямують у Румунію, Болгарію і на Балкани – в Македонію, Косово, Чорногорію, Боснію і, нарешті, дістануться до Дубровника, куди плянують прибути 4 травня.

Маршрут прокладено країнами, де проблема торгівлі людьми особливо гостра. Під час зупинок учасники акції матимуть зустрічі з представниками державної й місцевої влади та активістами благодійних організацій. Вони мають намір зібрати 150 тис. фунтів для благодійної організації „Love146", яка дбає про догляд і дає надію дітям – жертвам торгівлі.

Лондонські маратонці Том Стенкліф, Гай Нокінґ і Роб Мартіно.

За оцінками експертів, у світі щорічно жертвами торгівлі стають 1.2 мільйона дітей. В Україні тільки у вересні 2011 року був прийнятий закон про протидію торгівлі людьми, але він не виконується. Уряд заклав у бюджет 2013 року на його виконання лише 510 тис. грн. Маратон британців має нагадати українській владі про її обов'язок захищати дітей від сексуальної експлуатації.

Віталій Кличко...

(Закінчення зі стор. 1)

їнського Католицького Університету Єпископ Борис (Ґудзяк).

Під час промови В. Кличко наголосив на важливості боротьби з корупцією в Україні і розповів про радикальні реформи у Грузії, які з усією рішучістю здійснив її Президент Михайло Саакашвілі і які цілком змінили обличчя держави, позбавивши її усіх без винятку корупційних схем. На думку В. Кличка, в українському суспільстві визріла необхідність змін, які повинні відбутися конституційним шляхом. Також він підкреслив важливість ідей, що спроможні об'єднати націю, проблему захисту прав і свобод людини. „Без рішучої боротьби не буде перемоги", – сказав В. Кличко про політичну ситуацію в Україні.

„Охочих зустрітися в Лондоні з Віталієм Кличком було багато, і ми раді, що він зміг відвідати наш Інститут, порозмовляти зі студентами-британцями, які вивчають українську мову (на сьогодні це близько 30 осіб) та виступити перед представниками українських організацій у Великобританії", – зазначив директор Українського інституту Андрій Гундер.

За словами ректора УКУ Владики Бориса, такі події в Українському інституті в Лондоні є важливими також і для УКУ у Львові. „Університет – це одна цілість, що має свої садиби у ґльобальних столицях. УКУ – невеликий університет, але він стратегічно присутній у світі і свідчить про цінності, нашу українську спадщину і відповідальність щодо майбутнього. Ми сподіваємося, що у Львові, Лондоні, Римі, Філядельфії та Буенос-Айресі, де є філії нашого университету, і надалі відбуватимуться такі безпосередні, щирі і конструктивні дискусії з особами, що формують українське майбутнє", – зазначив Владика Борис. На його думку, зустріч з В. Кличком виправдала сподівання і була гарною, піднесеною. „Я не беруся оцінювати політичні чи ідеологічні сторони його позиції. Важливо підкреслити людські якості цього досвідченого боксера і, водночас, молодого і „свіжого" політика. Під час кризи людяности, кризи родинного життя в Україні він свідчить про сімейні цінності, відданий своїй родині, дружині і дітям, займається благодійністю і удосконалює українську мову. Це добра основа для розгортання політичної та суспільної діяльности. Бо успіх провідника залежить від того, наскільки добре він вміє слухати, особливо тих, кому покликаний служити", – наголосив ректор УКУ Владика Борис (Ґудзяк).

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

У Донецьку владу обізвали

ДОНЕЦЬК. – На віче „Вставай, Донбас!", яке 31 березня відбулося на головній площі міста, прийшло тільки понад 100 осіб. З політичних прапорів були присутні тільки прапори „Свободи". Основна частина плякатів раніше використовувалася на акціях проти видобутку сланцевого газу способом фрекінґу. Ця тема стала об'єднуючою для комуністично налаштованих пенсіонерів та патріотичної молоді, яка зібралася на площі Леніна в цей день. Один з нових транспарантів – „Донбас + Львів = Україна. Донбас, отямся! " – викликав обурення в аґресивних бабусь, які ледь не побилися з іншими учасниками. Бабусі кричали, що вони проти Віктора Януковича, але й об'єднуватися з львів'янами не хочуть, бо „бандерівці нас терпіти не можуть". Виступаючі вимагали повної заборони видобутку сланцевого газу в Донбасі, скасування грабіжницьких цін і тарифів. Вони проголосували за „відставку жорстокої мафіозної влади, яка кожен день, годину і кожну секунду знущається і грабує власний народ". *(„Газета по-українськи")*

Україна очікує від США допомоги

КИЇВ. – Україна просить США допомогти у захисті інтелектуальної власності. Про це йдеться 29 березня в повідомленні пресслужби віце-прем'єр-міністра Костянтина Грищенка. Він заявив під час зустрічі з Послом США в Україні Джоном Тефтом, що за перші три місяці 2013 року інспектори Державної служби інтелектуальної власности вже конфіскували більше контрафактних матеріяльних носіїв відео- та музичної продукції і програмного забезпечення, ніж за весь попередній рік. У прес-службі повідомили, що К. Грищенко закликав американських партнерів взяти активну участь в інформаційній кампанії з роз'яснення необхідности поваги до авторського права в Україні. „Ситуація навколо закриття файлообмінника EX.UA, якому і уряд США, і Міжнародний алянс інтелектуальної власности приписують статус одного з основних осередків інтернет-піратства, показала, що самі по собі обмежувальні заходи держави не будуть ефективними без формування в суспільстві розуміння того, що безплатне копіювання фільмів нічим не відрізняється від крадіжки матеріяльних цінностей", – сказав віце-прем'єр-міністер. *(„Українська правда")*

Понівечено скульптуру Богородиці

ЧЕРКАСИ. – У Золотоноші на Черкащині вчинено вандалізм у греко-католицькій церкві Святого Духу. „У Золотоноші зареєстровано понад десять інших церков, у них жодних прикростей. І тільки наша громада терпить постійні напади зловмисників, про яких ми лише можемо здогадуватися. Я переконаний, що одноосібно зробити не міг навіть найбільший атеїст", – зазначив о. Юрій Голоднюк. Греко-католики готуються до відзначення 1025-річчя Хрещення Русі-України і освячення Патріяршого собору Української греко-католицької церкви Воскресіння Христового в Києві. Воно відбудеться в рамках Всенародної прощі до цього собору 18 серпня цього року. „Саме тоді, коли Божа благодать спочиває на Церкві, їй намагається протидіяти зло. Ми пережили тоталітарну систему комуністичного режиму, який декларував свої переконання. І навіть в радянські часи атеїсти не діяли так відкрито і нахабно. Але ми будемо молитися, щоб Бог їм простив", – сказав Владика Йосиф (Мілян), Єпископ-помічник Київської архиєпархії Української Греко-Католицької Церкви. Недавно було вчинено розбійний напад і на каплицю Різдва Пресвятої Богородиці та помешкання священика в м. Кремінна Луганської области, де невідомі здійснили чотири постріли у вікно. З людей ніхто не постраждав. У всіх випадках зловмисників не знайдено, повідомляють у прес-службі Київської архиєпархії УГКЦ. *(„Газета по-українськи")*

АМЕРИКА І СВІТ

Конґрес – за іміґраційну реформу

ВАШІНҐТОН. – Конґрес США взявся за розгляд кількох проблем, які мають особливу вагу для американського суспільства. Перша – іміґраційна реформа. Демократи та Президент Барак Обама вже давно виступають за те, щоб дати нелеґалам шлях до отримання громадянства, але тепер і республіканці, які раніше займали жорстку позицію, після поразки у президентських виборах усвідомили, що більше не можуть іґнорувати інтереси латиноамериканських виборців, якщо таки хочуть колись мати свого президента. У питанні іміґраційної реформи демократи та республіканці розпочали своєрідне „змагання" – чия сторона запропонує та проведе через Конґрес свій варіант реформи, а значить отримає лаври найбільшого друга майбутніх американських громадян, які зараз все ще мають у країні нелеґальний статус. Законодавці у Сенаті та Палаті Представників Конґресу працюють над реформою, яка дасть надію на отримання громадянства 11 млн. нелеґалів. Представники підприємництва та профспілок нещодавно повідомили про досягнення угоди щодо створення гостьової робочої програми для некваліфікованих робітників – це має прибрати одну з головних перепон на шляху імміграційної реформи. Також у найближчі дні у Конґресі розглядатимуть обіг вогнепальної зброї та погрози з боку Північної Кореї. *(„Голос Америки")*

Зустріч БРІКС

ДУРБАН, Південна Африка. – У південноафриканському Дурбані відбулася зустріч групи БРІКС (Бразилія, Росія, Індія, Китай, Південноафриканська республіка. Країни, що розвиваються, прагнуть створити власний банк, аби зменшити свою залежність від Заходу. Державні та урядові провідники БРІКС прагнуть продемонструвати не лише економічну міць, а перш за все й незалежність своїх країн. Для цього вони й зібрались 26 березня в Дурбані на дводенну зустріч. П'ять держав, які входять до складу цієї утвореної 2009 року організації, вважають себе найважливішими країнами, що розвиваються. Адже вони фактично представляють 3 млрд. осіб. Тобто, на території країн БРІКС зосереджено 44 відс. всього населення Землі. За оцінками експертів, до 2040 року частка цих країн у внутрішнього валового продукту плянети сягне майже 40 відс. Головною темою цьогорічної зустрічі БРІКС є створення власного банку для інвестування фондів в інфраструктуру країн, що розвиваються. Цей фінансовий інститут, за задумом, має стати альтернативою Міжнародному валютному фонду та Світовому банку, в яких тон задають переважно США та Европейський союз. Країни БРІКС бояться, що Европа потягне їх за собою у боргову яму. Як початковий капітал для заснування цієї кредитно-фінансової установи кожна з країн-членів БРІКС має внести по 10 млрд. дол. США (7.5 млрд. евро). Йдеться про те, щоб „трансформувати застарілу міжнародну фінансову архітектуру", наголосив радник президента Росії Михайло Марґелов. *(„Німецька хвиля")*

Жінка – керівник Таємної служби

ВАШІНҐТОН. – Президент Барак Обама 27 березня повідомив про призначення Джулії Пірсон на посаду керівника Таємної служби США – відомства, яке відповідає за охорону Президента і членів його сім'ї. За словами Б. Обами, Дж. Пірсон відповідає всім кваліфікаційним вимогам, які необхідні для виконання обов'язків керівника Таємної служби, в якій вона працює протягом останніх 30 років. На даний момент Дж. Пірсон обіймає посаду начальника штабу Таємної служби. Вона почала свою кар'єру з посади співробітника поліцейського управління міста Орландо, штат Фльорида. Призначення її на посаду керівника служби не вимагає затвердження Сенатом. Крім охорони президента, Таємна служба займається розслідуваннями таких справ, як підроблювання грошей, шахрайство з використанням кредитних карток та інших фінансових злочинів. *„Голос Америки")*

Відбувся другий форум „Українські справи"

КИЇВ. – 23 березня в Музеї Івана Гончара відбувся другий форум „Українські справи" – публічний комунікативний майданчик між громадськістю, політиками, експертами з економіки, книговидавництва, діячами культури. Форум, попри вкрай складні погодні умови, зібрав понад 50 осіб з столиці та реґіонів України, серед яких було чимало відомих особистостей.

Відбулося обговорення нових підходів, ідей і пропозицій щодо різних аспектів становлення української нації та держави. Програма складалася з чотирьох секцій: „Українська перспектива" (довготривалий шлях розвитку українського суспільства та становлення України як впливового гравця на міжнародній арені), „Українська гуманітарна альтернатива" (основні виклики перед українством в гуманітарній галузі, зокрема проблеми існування україномовних медіа, української книги, русифікація, загроза реформ Дмитра Табачника), „Українська економічна альтернатива" (проблеми ринку української землі, методи перетворення української економіки на більш конкурентоздатну та її відхід від олігархічної моделі). Завершальною була секція „Українська політична альтернатива" – суспільний попит на появу ідеологічних партій в країні, зокрема партій правого, національ-демократичного, консервативного спрямування.

Перед присутніми виступали експерти Центру розвитку суспільства, народні депутати, письменники, економісти, громадсько-політичні діячі.

Голова Організації Українських Націоналістів (революціонерів), Генеральний секретар Світового Конґресу Українців Стефан Романів виголосив привітання від імені СКУ.

Форум привітала Українська Автокефальна Православна Церква. Привітання від Архиєпископа УАПЦ Ігоря (Ісіченка) зачитав протоієрей Валерій Копійка, який також провів спільну молитву.

Українська інформаційна служба

Кінострічка про героїзм і трагедію „Срібної землі"

15 березня виповнилося 74 роки від дня проголошення незалежности Карпатської України. З цього приводу Молодіжний Націоналістичний Конгрес організував показ документального фільму „Срібна земля. Хроніка Карпатської України 1919–1939" режисера Тараса Химича. Показ відбувся в Києві, Львові, Сумах, Харкові, Пустомитах, Сокалі та в селі Сілець Сокальського району.

Фільм створено в 2012 році, в ньому вміщено історичний екскурс про життя того краю, що мав назви Підкарпатська Русь, Карпатська Україна, а зараз є Закарпатською областю в складі Української держави. Стрічка розповідає про події на цих теренах від часів першої спроби возз'єднати край з Україною в 1919 році, до героїчних днів оборони своєї незалежности в 1939 році. Кінострічка подає унікальні архівні фотокадри та відео, що збереглося від тих часів. Фільм насичений фактажем, спогадами очевидців та безпосередніх учасників тих подій – як українців, так і чужоземців.

В Києві на перший показ прийшли консультант режисерської групи історик Олександер Пагіря та координатор руху „Не будь байдужим!" Оксана Левкова. О. Пагіря розповів про процес створення кінострічки, а також відповів на питання, пов'язані з подіями проголошення незалежности та оборони Карпатської України.

О. Левкова сказала: „Ми, українські націоналісти, маємо пропаґувати і відстоювати позицію щодо того, що не 1 вересня, а саме 15 березня 1939 року почалася Друга світова війна в Европі. Адже саме в цей день відбувся перший акт військової аґресії проти суверенної Карпатської України – держави в самому центрі Европи".

Українська інформаційна служба

СФУЖО на 57-ій...

(Закінчення зі стор. 1)

дація всіх форм насильства щодо жінок і дівчаток".

Представники СФУЖО протягом двох тижнів взяли участь у понад 20 зустрічах і дискусіях, організованих Комісією ООН з становища жінок.

4 березня О. Сушко взяла участь у відкритті сесії в Генеральній Асамблеї ООН, а потім у панелі, організованому Радою Европи. 5 березня, під час прийняття для керівників неурядових організацій в Місії Казахстану, О. Сушко спілкувалася з провідниками 130 країн, представлених у Комісії з становища жінок.

6 березня делеґація зустрілася з Постійним представником України при ООН Юрієм Сергеєвим, який відзначив зростання співпраці СФУЖО з ООН, а також обговорив з делеґацією розвиток подій в тих областях України, які цікавлять та викликають занепокоєння делеґатів СФУЖО. В зустрічі брали участь працівники Постійного представництва Ігор Сибіда, Віталій Касап та Яна Бойко. О. Сушко ознайомила присутніх з книгою про X Конґрес СФУЖО, який відбувся в 2012 році, а також представила останній примірник журналу „Українка в світі".

Панель „Коли припиниться жорстокість та насильство проти жінок та дівчат? Ґльобальне вирішення проблеми" відбувся 8 березня. Понад 100 делеґатів були присутні під час доповіді д-ра Марти Кічуровської-Кебало на тему „Мобілізація протесту: об'єднання зусиль у боротьбі з гендерним насильством в Україні" та адвоката з прав людини, пакистанського журналіста Рехмана Азхара.

3 березня, перед офіційним відкриттям сесії, делеґати СФУЖО на запрошення Ірини Куровицької – представника Міжнародної ради жінок до ООН – побували у нещодавно відремонтованій штаб-квартирі Союзу Українок Америки (СУА) в Ню-Йорку.

Десятки представниць Міжнародної ради жінок з цілого світу приєдналися до делеґації СФУЖО на цьому вечорі. І. Куровицька і президент СУА Мар'яна Заяць привітали О. Сушко з її першою робочою візитою до США, а також члена офіційної делеґації від України Людмилу Яковлеву – голову Національної ради жінок України.

На вечорі з доповіддю виступила д-р Марта Кебало, нещодавно призначена Головним представником СФУЖО до ООН. Вона висловила щиру подяку Надії Шміґель за її невтомну працю протягом останнього десятиліття, як представника інтересів українських жінок при ООН. До делеґації СФУЖО увійшли голова СУА М. Заяць, почесна голова СУА Анна Кравчук, Лідія Білоус – член ради директорів СУА і член екзекутиви СФУЖО, члени ради директорів СУА Софія Геврик і Уляна Зінич, а також представники СФУЖО до ООН Н. Шміґель, д-р М. Кебало, д-р Дарія Дика, д-р Лариса Диршка, Софія Зелик, Ірина Яросевич, Наталія Соневицька і Тамара Парубченко.

У складі офіційної делеґації України були члени Комітету Верховної Ради України з прав людини, національних меншин і міжнаціональних взаємин Валерій Пацкан, Ірина Луценко і консультант з міжпарляментських зв'язків Юлія Пачесюк. У складі делеґації були Л. Яковлєва, Ганна Кальмацька – голова Федерації жінок за мир у всьому світі, Елла Ламах – довголітній захисник жіночих прав та колишній керівник Департаменту сімейної і гендерної політики Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту, д-р Валентина Бондаровська – директор Всеукраїнської громадської організації „Розрада", Олена Гвоздецька і Роман Любченко – від Всеукраїнської мережі людей, які живуть з ВІЛ/СНІД.

СФУЖО

НА ТЕМИ ДНЯ

Чи білорусів вбили українці?

Левко Хмельковський

24 березня в програмі „В центрі подій" російського телеканалу „ЦБС" ведуча Анна Прохорова надала можливість журналістці Анастасії Мартиновій розповісти про трагедію білоруського села Хатинь, де 22 березня 1943 року нацистські карателі вбили 149 мирних мешканців, щоб помститися за напад радянських партизанів. А. Мартинова звернулася до директора фонду „Історична пам'ять" Олександра Дюкова, і вони разом почали доводити тезу, що білорусів в Хатині вбили … українці. О. Дюков заявив, що карaльну акцію проводив 118-ий український поліційний батальйон, зформований на основі Буковинського куреня, утвореного ОУН Андрія Мельника. Він додав, що у батальйоні були також „військовополонені українського походження, завербовані у таборах". А. Мартинова пішла далі і заявила, що у Чернівцях поставлено пам'ятник 118-му українському шуцбатальйонові.

Репортаж А. Мартинової з розповідями О. Дюкова повністю відповідає сучасним антиукраїнським програмам російського телебачення, але розминається з правдою. Що ж сталося в Хатині? Поблизу цього невеликого села (26 дворів) радянські партизани обстріляли на шляху німецький легковик і дві вантажівки з вояками 118-го поліційного батальйону, який був зформований у Києві в січні 1942 року з радянських військовополонених. Національність вояків для німців не мала значення, до нього увійшли полонені різного національного походження. Очолив батальйон поляк Костянтин Смоковський. Батальйон не міг бути українським, тому що німці вже провадили переслідування українських націоналістів (Олена Теліга загинула в лютому 1942 року). Батальйон перевели на боротьбу з радянськими партизанами в Білорусі. І коли партизани обстріляли поліцаїв, то вбили у легковику куратора батальйону гауптмана Ганса-Отто Вельке – олімпійського чемпіона 1936 року. Перед нападом партизани ночували в Хатині, тому саме на це село німці спрямували помсту. Село оточили поліцаї, яких очолив начальник штабу батальйону Григорій Васюра. Прибув також німецький каральний батальйон СС, який завбачливо лише оточував знищуване село.

Журналіст Богдан Гордасевич ще у 2010 році оприлюднив в „Українській правді" своє дослідження подій в Хатині і не виявив участи у них українських націоналістів, тим більше „ОУН Мельника". Керівник каральної акції Г. Васюра, уродженець Черкащини, був на початку війни з німцями старшим лейтенантом Червоної Армії, комуністом, начальником служби зв'язку дивізії, але подався на службу до нацистів, закінчив у Німеччині військову школу і склав присягу на вірність фюрерові, отримав звання лейтенанта. Опісля його засудили в СРСР на 25 років ув'язнення за зраду, але через три роки випустили за амнестією і він розпочав успішну кар'єру як ветеран „Великої вітчизняної війни", заступник директора великого радгоспу на Київщині. Коли було заарештовано одного з карателів Хатині, той назвав свого керівника Г. Васюру. Суд на закритому засіданні 1986 року визнав Г. Васюру винним і виніс смертний вирок. Тепер автори російського репортажу вхопилися за ту обставину, що військовий суд був закритим. Вони стверджують, що влада, мовляв, не хотіла розголошувати, що білорусів вбили українці. Але їм варто було б прочитати свідчення голови військового трибуналу Віктора Глазкова, який засудив Г. Васюру, а у 1990 році заявив в газеті „Рабочая трибуна" про безпідставність звинувачень у цьому виданні на адресу українських націоналісрів: „Автор (…) звалив усю провину за хатинську трагедію на українських націоналістів-бандерівців. Але ж це невірно! Я вважаю, що бандерівщині прощення немає і бути не може. Але „вішати" Хатинь на бандерівців теж не можна. Це суперечило б історичній правді. Хатинь спалили карателі 118-го поліційного батальйону. Так, більшість поліцаїв була уродженцями України і сам підрозділ був зформований у Києві. Але це були не націоналісти, а звичайні зрадники". Сам Г. Васюра на суді засвідчив, що у батальйоні були також росіяни, білоруси, люди інших національностей.

В. Гордасевич пояснив також, чому суд був закритим. В. Гладков розповів, пише Б. Гордасевич, що особливо активний тиск щодо нерозголошення матеріялів справи Г. Васюри йшов з боку провідника Комуністичної партії України Володимира Щербицького. На суд кореспонденти допускались тільки вибірково, а у подальшому жоден з матеріялів, підготовлених ними, так і не був опублікований. Причина: Г. Васюра був комуністом, належав до тих, хто пихато вихваляв себе, як „розум, честь і совість нашої епохи". І представники партії не воліли, щоб люди дізналися, що насправді їх добрий товариш, з яким вони не один раз пиячили і отримували від нього подарунки з села, виявився найголовнішим катом Хатині.

І нарешті про пам'ятник, встановлений у Чернівцях, як повідомила А. Мартинова, „на честь 118-го українського шуцбатальйону". Вона показала і світлину того пам'ятника, але не добачила (може, не володіла українською мовою), що на ньому написано „Героям Буковинського куреня". Йдеться не про 118-ий батальйон, а про Буковинський курінь — українську добровільну військову частину, створений 1918 року на взірець Українських Січових Стрільців вихідцями з Буковини, які носили українську уніформу і діяли у складі Армії Української Народної Республіки. Вдруге Буковинський курінь був утворений в серпні 1941 року як напіввійськове формування ОУН. Його члени не носили уніформу, вони були частиною похідних груп ОУН і провадили антирадянську і антинімецьку діяльність та пропаґанду. Німці заборонили курінь за націоналістичну діяльність, багатьох його членів стратили, частина їх пішла в підпілля, а дехто потрапив до батальйонів охоронної поліції у Вінниці та Києві. Але ця обставина не дає підстав стверджувати, що 118-ий батальйон був Буковинським куренем. До речі, і сам батальйон був перекинутий до Франції на боротьбу проти партизанів, але у 1944 році перейшов на бік партизанів і після війни став частиною Чужоземного леґіону Франції.

Історія Другої світової війни складна і різнобічна. Вихоплювати з неї окремі випадки з метою антиукраїнської політичної пропаґанди на догоду сучасним імперським політикам – не тільки неетично, а й злочинно, особливо тому, що вигадки А. Мартинової, О. Дюкова та їм подібних читають необізнані з історією росіяни. Легко повірити у наклеп, проголошений з телеекрану.

ЮНІСЕФ: діти гинуть через відсутність питної води

Ріта-Анн Волас

НЮ-ЙОРК. – Напередодні Всесвітнього дня води, що відзначається 22 березня, ЮНІСЕФ закликав уряди, недержавні організації і звичайних громадян пам'ятати, що у всьому світі близько 2,000 дітей у віці до п'яти років помирають щодня від шлунково-кишкових захворювань, з них близько 1,800 смертей пов'язані з водою та санітарно-гігієнічними умовами. Майже 90 відс. смертей дітей від шлункових захворювань безпосередньо пов'язані з забрудненою водою, відсутністю каналізації або антисанітарією. Близько половини смертей дітей у віці до п'яти років припадають на Індію, Ніґерію, Демократичну Республіку Конґо, Пакистан і Китай. У Індії та Ніґерії помирає більше третини дітей від усієї загальної кількости смертей дітей до п'яти років у світі. Ці країни мають велике населення і низьку якість води та каналізації.

За наявности політичної волі, інвестицій, справедливости кожна дитина повинна мати можливість отримати доступ до питної води та санітарії.

ЮНІСЕФ

АМЕРИКА І СВІТ

НАТО може завдати удар по Росії і Китаєві

МОСКВА. – США і НАТО, як і раніше, не виключають можливости нанесення превентивного ядерного удару по Росії і Китаю. Про це заявив 2 квітня екс-начальник Генерального штабу Збройних сил Росії генерал армії Юрій Балуєвський. „У стратегії США і стратегії НАТО присутній фактор запобіжних ударів, у тому числі з ядерною зброєю. Як би, може, то не було сумно, але хтось в штабах США, мої колеґи колишні та теперішні, не виключають варіянт нанесення першими ядерного удару по Росії, по Китаю, тому що Китай стає все більшою проблемою для США", – вважає Ю.Балуєвський. На його думку, США створюють елементи Протиракетної оборони (ПРО) в різних реґіонах світу саме для забезпечення власної безпеки після превентивного удару з використанням ядерної зброї. У свою чергу, як вважає колишній начальник штабу генерал-полковник Віктор Єсін, російські стратегічні сили здатні подолати будь-яку сучасну і перспективну ПРО. „Доробок технічний, який є, дозволяє сподіватися, що ми будь-яку потенційну американську систему ПРО прорвемо не тільки в першому, але і в відповідному ударі", – запевнив він.*(„День")*

Глава Кіпрської Церкви – за вихід з ЕС

НІКОСІЯ, Кіпр. – Глава Кіпрської Церкви Архиєпископ Хризостом II 31 березня закликав владу своєї країни вийти з Евросоюзу (ЕС), за словами пастиря, приреченого на розпад. Провину за кризу об'єднання духовний провідник поклав на так звану „трійку" – ЕС, Европейський Центральний банк і Міжнародний валютний фонд. Економіка Кіпру опинилася на межі дефолту в результаті грецької кризи. Хризостом II заявив, що визначальним для долі ЕС стане стан справ в Італії. Люди, які керують Европою, зокрема ті, що приймають рішення у так званій трійці, не розуміють багатьох речей, і це веде до розвалу Евросоюзу, тому я вважаю, що нам краще вийти з нього, поки це не відбудеться", – сказав Архипастир. Раніше Кіпрська Церква заявила про готовність передати державі усе належне їй майно, якщо цей захід дозволить країні вийти з кризи. Зокрема обговорюється можливість того, що земля й будівлі будуть віддані в заставу, а виручені гроші підуть на придбання обліґацій. Нагадаємо, того ж дня повідомлялося, що Кіпр закриє відділення своїх банків в Україні та Росії. *(„Кореспондент")*

КНДР заборонила в'їзд у Кесон

ПХЕНЬЯН, Північна Корея. – Корейська народна демократична республіка (КНДР) заборонила в'їзд південнокорейських робітників у спільний економічний парк Кесон. Влада Північної Кореї повідомила Сеулові про своє рішення 3 квітня. У відповідь офіційний Сеул назвав рішення КНДР „дуже сумним". Як довго буде діяти заборона, не повідомляється. При цьому Пхеньян заявив, що громадяни Південної Кореї, які вже перебувають на території економічної зони, зможуть безперешкодно її покинути. У Сеулі, своєю чергою заявили, що першочерговістю зараз є безпечний вивід з Кесону власних громадян. За оцінкою уряду, в даний момент в економічній зоні перебуває 861 південнокорейський робітник. Індустріяльний комплекс Кесон був створений на території КНДР, в десяти кілометрах від кордону між Північною і Південною Кореєю, в 2004 році як символ співпраці між країнами. *(„День")*

У Чехії дозволили маригвану

ПРАГА, Чехія. – 2 квітня в Чехії набув чинности закон, згідно з яким громадянам дозволяється використання маригвани для лікування деяких захворювань. Зокрема марихуану дозволили використовувати для полегшення симптомів таких важких захворювань, як рак, хвороба Паркінсона, склероза, а також для лікування псоріязу та екземи. При цьому придбати маригвану можна буде лише в аптеці за призначенням лікаря. В найближчий рік в Чехії почнуть видавати ліцензії терміном на п'ять років на вирощування маригвани в медичних цілях. А поки рослину будуть змушені імпортувати з-за кордону. *(„Кореспондент")*

Футбольний маневр Росії

18 лютого у московському бюрі акційного товариства „Ґазпром" відбулось перше засідання комітету з організації та проведення Чемпіонату Співдружності Незалежних Держав, одним з ініціяторів якого виступає голова „Ґазпрому" Олексій Міллер. Пропозицію чемпіонату СНД підтримав власник донецького „Шахтаря" Рінат Ахметов.

Оглядач Бі-Бі-Сі Святослав Хоменко повідомив: „У той час, як російські клюби створюють оргкомітет чемпіонату і доручають йому розроблення докладної концепції майбутнього турніру, українські клюби спостерігають за процесом оформлення турніру, не вживаючи ніяких дій у цьому напрямку".

Один з найавторитетніших українських тренерів, наставник харківського „Металіста" Мирон Маркевич назвав проєкт „повним нонсенсом" і заявив, що в разі його здійснення він припинить працю в Україні. „Коли чотири або п'ять клюбів заявляться в цей чемпіонат, то іншим що робити? Ніколи не погоджуся стати руйнівником українського футболу", – заявив президент київського „Динамо" Ігор Суркіс.

Віце-президент Федерації футболу України Анатолій Попов порадив упорядникам об'єднаного чемпіонату запитати думку фахівців з футбольних федерацій УЕФА і ФІФА, звернутися до цих організацій за дозволом розробити його концепцію.

Президент ФІФА Йозеф Блатер щодо чемпіонату СНД сказав: „ФІФА абсолютно не зацікавлена в цьому змаганні. Клюбні змагання проходять у рамках і під контролею національних асоцій. Це відбувається в межах країни і в кордонах своєї асоціяції. Це фундаментальний принцип. Виходу з кордонів ніколи не буде. Чемпіонат співдружности – неправильне рішення".

Але Москва не зважає на фахівців. „26 грудня 2012 року було створено оргкомітет чемпіонату, в якому команди мають грати у трьох лігах. У вищій має бути 18 команд – по дев'ять от Росії і України. У чемпіонаті не буде обмежень для „леґіонерів" (тепер в Україні не можне бути одночасно на полі більше семи чужинців). Ґазпром" виділив на проведення чемпіонату 1 млрд. дол. Можна зрозуміти розгубленість українських футболістів – у чемпіонатах Европи та світу їм не щастить, а „Ґазпром" дає на спільний футбол чималі гроші. Легко спокуситися… Але насправді за ідеєю Чемпіонату СНД приховано ще одну спробу відродження СРСР бодай на спортивному полі. Ініціятори чемпіонату заявляють, що провідними його учасниками спершу будуть Росія, Україна і Білорусь, а слідом до них приєднаються й інші колишні радянські республіки. При цьому вони належно оцінюють вплив футбольних емоцій на маси.

Ще одна прихована мета маневру – послабити зв'язки України з футбольним світом Европи.

Коли не щастить у країнах Заходу, то може пощастить у Росії? Адже саме Росія, повідомило Бі-Бі-Сі за даними міжнародної спортивної аґенції „Sportradar", за 2012 рік увійшла в число країн Европи з найбільш корумпованими футбольними змаганнями. За період від червня 2009 року по листопад 2012 року Росія посіла шосте місце в Европі за числом „договірних змагань" услід за Албанією, Італією, Молдовою, Естонією і Грецією. Генеральний секретар професійної спілки футболістів і тренерів Росії Микола Граматиков в інтерв'ю Бі-Бі-Сі підтвердив, що 40 відс. футболістів признались, що суддя прямим текстом говорить їм, хто має виграти. То й українським футболістам вони можуть продати кілька переможних вислідів, аби лише вони увійшли до російської футбольної імперії.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністрація / Оголошення
Володимир Гончарик — ☎ (973) 292-9800 x 3040, **Fax** (973) 644-9510, **E-mail** adukr@optonline.net

Передплата
Марійка Пенджола — ☎ (973) 292-9800 x 3042, **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ІСТОРІЯ

Ось як було з Дивізією „Галичина"

Роман Гавриляк

Цієї весни минає 70 літ, коли у Львові проголошено творення стрілецької Дивізії „Галичина". Це сталося за німецької окупації Галичини, в 1943 році, внаслідок переговорів Українського Центрального Комітету під головуванням професора Володимира Кубійовича та німецького губернатора Галичини Отто Вехтера.

Німецька окупація України тривала від червня 1941 року до половини 1944 року. Німці, йдеться про нацистів, відразу показали своє обличчя. Першим їхнім кроком проти українців було ліквідування українського уряду, що його проголосила ОУН Степана Бандери у Львові, а другим кроком – відокремлення Галичини від решти України та прилучення до Генеральної Губернії, що охоплювала терени окупованої тоді польської держави.

У дальшому розвиткові подій – безоглядне винищення євреїв та розстріли українських і польських закладників, доконувані уже без жодного затаювання чи маскування. Шибениці з повішеними нашими людьми на площах галицьких міст, безоглядний економічний визиск краю, вивезення української молоді на невільничу працю до Німеччини – все це налаштовувало населення гостро проти німецьких окупантів. Врешті виник рух опору, багато молодих людей пішло у ліс творити збройне підпілля.

Жорстока поведінка німців на окупованих землях, руйнування міст і спалення сіл, нелюдське ставлення до військовополонених привело до того, що мілітарне щастя німців відвернулося від них. Почався їхній відступ зі Східного фронту.

У такій ситуації весною 1943 року розійшлася вістка про творення Дивізії „Галичина". Губернатор Галичини д-р О. Вехтер був одним з тих німців, який бачив невикористаний протибольшевицький потенціял українців та, займаючи впливовий пост, домігся згоди найвищих урядових чинників на створення дивізії з українців Галичини. Це з'єднання мало бути зформоване при „Waffen SS", як усі інші чужинецькі дивізії. Цю вістку українці прийняли без великого ентузіязму, будь-яка асоціяція з „есесами" усіх відстрашувала, і тому перша реакція була неґативна. Однак, ніхто не вірив і не хотів вірити, що совєти війну виграють. Воно тоді виглядало, що обидва противники взаємно себе знесилять і постане вакуум – як це було по Першій світовій війні, коли Німеччина програла, Австрія розпалася, а Росію охопила революція. Такі міркування поставили справу творення дивізії у зовсім іншому світлі. Досвід нашої недавньої історії наказував, що у такій ситуації, можливого вакууму на наших землях, для нас є імперативом мати власні збройні сили чи хоч би їх зародок, бо через хибне вирішення військового питання наша держава по Першій світовій війні не вдержалася.

Отож для українців виникла нова нагода створити такий зародок армії у формі хоч однієї дивізії, бо ж ні про що інше тоді не можна було й думати.

І це невдовзі чітко усвідомилося галицьким суспільством: нам треба йти у ряди дивізії! Чи не леґіони Юзефа Пілсудського стали зародком польської армії, яка виборола державність Польщі? А наші Українські Січові Стрільці, про яких ми стільки наслухалися та начиталися та виховувались на їхній традиції у міжвоєнному періоді, – чи не відіграли вони дуже важливої ролі у нашій визвольній боротьбі? Коли створилися УСС, вони теж не йшли боротися за Австрію, але їм присвячувала ідея незалежної Української держави.

Виглядало, що подібної нагоди ми пропустити не повинні, й мимо того, що німці є такими, якими вони є, але якщо вони нам дають зброю в руки, то треба нам її брати. Така тоді запанувала загальна опінія, і тому до справи творення української дивізії активно включилися усі наші провідні діячі того часу, з проф. В. Кубійовичем на чолі, як теж усі комбатанти з нашої попередньої визвольної війни.

Наші недруги, колишні і теперішні, представляють дивізійників, як німецьких вислужників та колаборантів. Насправді молодь, ідучи до дивізії, мала на увазі виключно українську рацію. Який був би у них інтерес вислуговуватись німцям? Вони нам далекі, а їхня ідеологія була для нас чужа і ворожа. Війну вони і так вже програвали, отже, нічого позитивного, якщо йдеться про політичні концесії, вже від них ніхто не очікував. Ми мали свій розрахунок, щоб мати власну збройну силу, а вони ще надіялися, що ми їм допоможемо побороти большевиків – всупереч безнадійній воєнній ситуації на сході.

Які альтернативи ми мали? Ми ще могли піти у підпілля та вступити у ряди Української Повстанської Армії, яка тоді почала творитися на наших землях, або сидіти тихо та вичікувати кращого завтра, старатися охоронити себе перед вивезенням до Німеччини. Ця остання можливість для більшости молоді того часу відпадала, бо хто був чесний зі собою, вихований на традиціях визвольної боротьби своїх батьків та відчув на власній шкірі „благодаті" польської, совєтської та німецької окупацій, не міг сидіти, склавши руки.

Альтернатива УПА для багатьох не була досить привабливою. По перше, УПА, будучи у своїх початках партизанською формацією, не могла дати ні належного військового вишколу, ні модерної зброї, як це обіцяла дивізія. Окрім того, щоб осягнути якусь ціль, треба використовувати усі можливості даного часу, а тоді такими можливостями була Дивізія „Галичина" і УПА – дві дороги, але та сама мета.

Дивізію створено, німці надали для неї знамените озброєння та якісний бойовий вишкіл, котрий тривав цілий рік.

Однак, дивізію зустріло велике нещастя – призначення на фронт проти совєтських військ тоді, коли вона виконувала найбільшу і дуже успішну офензиву. Сили ворога були в багато разів більші, у битві під Бродами вони оточили дивізію. Багато там полягло українців, багато потрапило в полон, також чимало приєдналося до УПА. І тільки 3,000 вояків вирвалися пробоєм з оточення.

Опісля дивізію було відновлено та поповнено, й вона дальше боролася з комуністичними партизанами у Словаччині та Югославії, а вже під кінець війни – на східньому фронті в Австрії. В тому часі організувалася Українська Національна Армія, її комадиром став генерал Павло Шандрук, котрий перебрав дивізію, включив її у склад УНА та заприсяг її на вірність Україні. Війна скінчила-

(Закінчення на стор. 7)

Ось як було...

(Закінчення зі стор. 6)

ся, українське вояцтво склало зброю перед західніми альяннтами та опинилося в полоні, однак, щасливим збігом обставин оминуло насильну репатріяцію „на родіну", котрої шалено домагалися совєти.

Не так сталося, як сподівалося. Мілітарна роля дивізії вичерпалася, навіть не дійшло до сподіваного збройного конфлікту совєтів зі західніми аліянтами, котрий по війні набув форми „холодної війни". Вояцтво дивізії розійшлося по країнах вільного світу. Однак, воно не зазнало ні належного признання, ні спокою, бо носило тавро „коляборації з СС".

Що це пов'язання було подібне до контракту Фавста з дияволом та було кон'юктурне, загал цього не знає ще й сьогодні, бо все ще діють накинуті антиукраїнською пропаґандою стереотипи. Насправді ж уваги дослідників потребує не „коляборація" українців з нацистами, а моральний аспект пов'язання західніх аліянтів зі совєтами, з найкривавішою у світовій історії імперією зла. Це ж була та коляборація, що у висліді привела до поневолення половину Европи. Це все ще не розв'язана контроверсія: котре зло було більше – режим Йосифа Сталіна чи режим Адольфа Гітлера? Це питання, грішачи проти історичної правди, вирішили переможці.

Інтелектуальна еліта українців діяспори оцінювала Дивізію „Галичина", як анахронізм передвоєнних часів, і під впливом „політичної коректности" висловлювала тільки літепле признання ветеранам дивізії – „от так з-під поли", як висловився колись Олег Лисяк, письменник та колишній воєнний кореспондент дивізії.

Окрім того, навіть можна знайти сучасні праці деяких авторів, як от канадського історика проф. Івана Химки з Альбертського університету, котрий на мазохістичний лад продовжує дошукуватися злочинів, що їх, на його переконання, скоїла Дивізія „Галичина", зокрема нібито щодо євреїв (див. журнал „Критика" ч. 7-8, 2012). Для проф. І. Химки навіть рішення канадської комісії судді Дешена не є важливим – про те, що дивізія у воєнний час не була причетна до жодних злочинів. Ця комісія внаслідок оскаржень з багатьох антиукраїнських сторін здійснила найбільш ґрунтовні дослідження і очистила дивізію від несправедливих закидів.

Тим часом проф. І. Химка стверджує, нібито „існує висока імовірність, що дивізія брала участь в облавах на євреїв у Бродах", або що „дивізія у співпраці з бриґадою Дірлеванґера знищувала цілі села на Словаччині". Насправді дивізія в місті Броди ніколи не була, а була в тяжких боях в околиці Бродів, а вояки дивізії на Словаччині втішалися приязним та гостинним ставленням населення та залишили там по собі якнайкращу пам'ять. Про існування бриґади Дірлеванґера дивізійники навіть не знали і довідалися про неї щойно з публікацій по війні. Такі безпідставні, тенденційні звинувачення, опубліковані в респектованому журналі, викликають сумніви у професійності автора.

Подібно в Україні, де анатиукраїнські сили намагаються надати „друге дихання" ідеологічним мітам „Великої вітчизняної війни", триває антиісторичне демонізування Дивізії „Галичина".

Взявши до уваги розвиток подій та панівну політичну атмосферу протягом 22 років державної незалежности України, нема великих підстав сподіватись належної оцінки та признання нашим воякам, котрі в 1943-1945 роках ішли в Дивізію „Галичина" зі щирим бажанням вибороти свободу і незалежність України.

Нью-Йорк

Роман Гавриляк – колишній вояк Дивізії „Галичина" у чині старшини.

УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА ЦЕНТРАЛЯ АМЕРИКИ І КАНАДИ (УСЦАК)

б а ж а є

членам і ланковим Управи УСЦАК та їхнім родинам, проводам спортових і молодечих організацій, нашим друзям-спортовцям в Україні всім щирим прихильникам українського організованого спорту в діяспорі мирних і радісних Великодніх Свят

Христос Воскрес!

Управа УСЦАК

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує

на

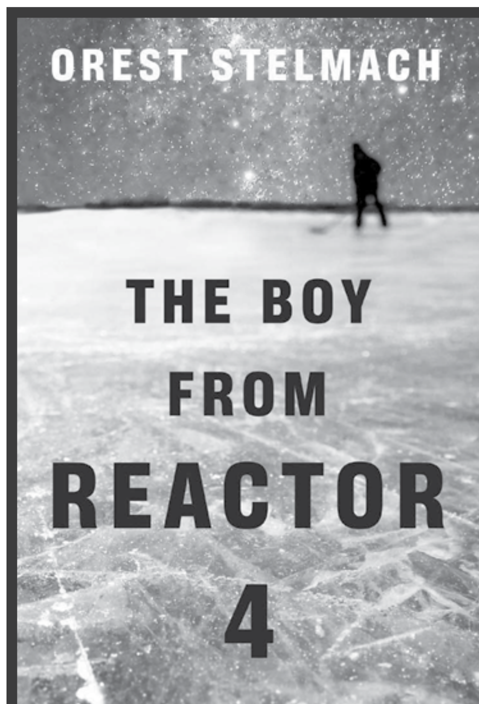
перегляд нового документального фільму

„Срібна Земля: хроніка Карпатської України 1919-1939" (2012)

Режисер Тарас Химич

У фільмі поєднано три сюжетні лінії – розповіді очевидців, маловідомі документи, майстерно відзняті краєвиди та художні сцени. У звуковій палітрі кінострічки гармонійно переплетені авторська та етнічна музика. Для створення фільму використано кадри кінохроніки кінооператора Калеником Лисюка, чехословацькі військові хроніки, а також матеріали британського журналіста Майкла Вінча та кореспондента американської газети The New York Times Ен МакКормік, які працювали тоді в Карпатській Україні як міжнародні спостерігачі. Стрічка є новою спробою усвідомлення історичної ролі Закарпаття для України та Центрально-Східної Европи. Це епічна розповідь про історію розвитку й становлення цього мальовничого куточку України. Адже багатонаціональний край в минулому неодноразово ставав причиною воєн і геополітичних конфліктів.

В суботу, 13 квітня 2013 року
о 5-ій годині по пол.
в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИЖКИ

П'ятниця, 26 квітня 2013 р. о год. 7:00 веч.

Детективна повість про Чорнобиль.

Зустріч з автором, Орестом Стельмахом.

Вступ: 15 дол.;
10 дол. члени, сеньйори;
5 дол. студенти
(вступ включає перекуску після програми)

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
Tel: 212.228.0110 Fax: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Замовляйте квитки онлайн:
www.ukrainianmuseum.org

Години Музею:
від середи до неділі
11:30 ранку – 5:00 год. по пол.

SWEET SNOW

Солодкий сніг

Олександр Мотиль

1933 рік в Україні. Голод панує по селах, а терор по містах. Четверо політичних в'язнів-втікачів—німецький аристократ, польський дипломат, український націоналіст та єврейський комуніст—шукають порятунку у вимерлих українських селах...

Фото: Марко Гевко

ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИЖКИ

Субота, 20 квітня, 2013 р. о год. 7:00 веч.

Вступ: 15 дол.;
10 дол. члени, сеньйори;
5 дол. студенти
(вступ включає перекуску після програми)

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
Tel: 212.228.0110 Fax: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Замовляйте квитки онлайн:
www.ukrainianmuseum.org

Години Музею:
від середи до неділі
11:30 ранку – 5:00 год. по пол.

Двері школи св. Юра в Ню-Йорку відкриті для усіх дітей

Аскольд Лозинський

НЮ-ЙОРК. – На острові Мангетену, в історичній околиці, званій „Східнім селом“ де колись була фарма основоположника Ню-Йорку голяндця Петра Стайвезанта, розташована Школа св. Юра – кузня українського християнського виховання, у якій українці, а також домініканці, порторіканці, індуси, пакистанці, ірляндці, італійці вивчають математику, хемію, біологію, англійську мову та літературу, світову і американську історію, але й українську мову, співають українські пісні та прославляють Бога у Літургії Івана Золотоустого. При вівтарі служать учні різних національностей. Саме чужинці найчастіше зголошуються служити вівтарними хлопцями.

Таких шкіл цілоденних українських шкіл мало в Америці. А коли зважити, що школа навчає майже від колиски до вступу в університет і дає серйозний освітній вишкіл з українським смаком, то таких шкіл у США дві. А Школа св. Юра фактично єдина у центрі великого міста. Школа охоплює не тільки кляси, але також три роки передшкілля.

Виступають діти з Школи св. Юра.

Економічний стан останніх років призвів до того, що приватні школи, зокрема парафіяльні католицькі почали закриватися. Деякі їхні учні були прийняті до Школи св. Юра, яка також зазнала фінансових труднощів, одначе, почала шукати різних джерел фінансування. Зацікавлені та підприємливі особи з школи, парафії та дирекція місцевої кредитової кооперативи „Самопоміч“ встановили фінансову базу, щоб втримати школу і щоб вона була доступною для учнів, які походять з середнього рівня економічної верстви. Частину шестиповерхового будинку зайняла друга католицька середня школа „ЛаСал“, яка оплачує оренду. Другим джерелом фінансування стала Фундація св. Юра, яка була оформлена 10 років тому. Сьогодні школа не має небезпеки закриття і дає найкраще навчання за помірковану ціну, далеко нижчу, ніж будь-які інші приватні школи.

З кожним роком до школи зголошується більше неукраїнських, ніж українських учнів. Адміністрація школи видала кілька стипендій та запрошень потенційним учням з України, одначе, дітям в Україні не вдалося скористатися цією можливістю, бо консульські чиновники США у Києві відмовили у візах.

Кожного року школа влаштовує різдвяний концерт, у якому беруть участь усі учні – від передшкілля до 12-ої кляси. У минулорічній програмі маленькі колядники співали і грали на бандурі українські та американські колядки українською та англійською мовами. Чимало гуртів і солістів неукраїнського походження виступали і співали українською мовою.

Кожного тижня діти беруть участь у Літургії св. Івана Золотоустого, відповідають і співають українською та англійською мовами.

У Велику П’ятницю діти з школи брали активну участь у процесії з плащаницею. Робитимуть це знов українці та не українці за походженням. Коли відбудеться фестиваль на 7-ій вулиці, виступатимуть діти з школи.

В США оцінка школи залежить від того, чи школа зуміє підготувати учнів до вищого навчання. На сьогодні усі цьогорічні учні 12-ої кляси зголосилися до університетів. В останніх трьох роках усі випускники одержали дипломи та вступили в університети.

Двері школи на розі вулиць Шевченка і 6-ої відкриті, зокрема для українських християнських дітей.

Аскольд Лозинський – секретар Фундації св. Юра.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Парафія вітала славетного творця іконостасів

Володимир Колюбінський

ФІНІКСВИЛ, Пенсильванія. – 3 березня громада Української католицької церкви свв. апостолів Петра і Павла вітала в себе славетну мисткиню, автора іконостасу в цьому храмі Христину Дохват.

Церква свв. апостолів Петра і Павла діє від 1929 року. Під сучасну пору душпастирем є о. Стефан Білик. Заснували нашу парафію іміґранти ще перед Першою світовою війною, але до часу побудови свого храму ходили до недалекої церкви „підкарпатських русинів", а також до віддаленішого Бріджпорту. З роками, особливо з прибуттям наших людей після Другої світової війни з переселенчих таборів Австрії і Німеччини після Другої світової війни, громада зросла. Стара церковця стала замалою, зродилася думка збудувати більший храм Божий, і почалися заходи щодо придбання відповідних фондів.

У 1968 році парафію очолив о. д-р Ізидор Нагаєвський, під його рукою справа пішла успішніше, швидше. Захоплені доброю метою парафіяни, окрім доходу від мистецьких імпрез та ліплення вареників, почали давати більші недільні дотації, а також значні одноразові пожертви. Загалом було зібрано понад 325 тис. дол. І в 1971 році постала гарна, простора церква.

Однак, встановити іконостас, що є невід'ємною частиною візантійського обряду, не вдалось так скоро, бо це також дорога річ. Це сталося аж у 1999 році. 28 листопада Митрополит Української Католицької Церкви Стефан Сулик освятив наш іконостас, а створила його відома мисткиня Христина Дохват.

Х. Дохват народилася в 1934 році в селі Бурканів, Бережанського району, Тернопільської області. Після Другої світової війни якийсь час з матір'ю і сестрою жила в Словаччині, Австрії і Німеччині, у 1947 році вони прибули до США. Тут талановита українка здобула відповідну освіту і професію.

За понад 50 років своєї праці Х. Дохват створила іконостаси і окремі ікони для 80 греко-католицьких, римо-католицьких, православних, грецьких та ліванських церков. Зокрема вона є автором чудової Візантійської каплиці у Вашінґтоні, також іконостасу та розмалювання всього собору Непорочного Зачаття Діви Марії у Філя-

(Закінчення на стор. 18)

Мисткиня-іконописець Христина Дохват і о. Степан Білик біля іконостасу в церкві свв. апостолів Петра і Павла у Фініксвилі. (Фото: Левко Домбчевський)

У Римі відбулися збори Товариства „Свята Софія"

о. Євген Небесняк

РИМ. – 12 і 13 березня у приміщенні Українського Католицького Університету відбувалися Загальні збори Товариства „Свята Софія", створеного заходами Патріярха Йосифа Сліпого у листопаді 1970 року. „Релігійна асоціяція „Свята Софія" для українців-католиків – отак звучить повна юридична назва Товариства, а її визначеною у декреті метою було „закріпити традиційні зв'язки християнської єдности між Римом і вірними католикам славної Української нації...".

На зборах були присутні Патріярх Української Греко-Католицької Церкви Святослав (Шевчук), Митрополит Івано-Франківський Володимир Війтишин, Єпарх для українців-католиків Франції та Бенелюксу Владика Борис (Ґудзяк), Єпарх для українців-католиків Великобританії та скарбник Товариства Владика Гліб (Лончина), голова Асоціяції о. д-р Іван Дацько, радник Товариства о-д-р Іван Музичка, о. д-р Богдан Прах, о. д-р Рафаїл Турконяк, члени Управи о. Йосафат Лещишин, д-р Альберт Кіпа, Петро Фірман, Марія Говгера та Єпископ-помічник Львівської митрополії УГКЦ Владика Венедикт Алексійчук.

Відсутніми були д-р Леонід Рудницький, о. Андріян Книш та о. Володимир Буришин.

Збори розпочалися Панахидою в соборі Святої Софії за упокій померлих членів Асоціяції, Богослуження відправив Владика Гліб.

Особливо піднесений настрій на

(Закінчення на стор. 18)

Учасники Загальних зборів Товариства „Свята Софія" в Римі 12 і 13 березня. (Фото: о. Євген Небесняк)

Президент СКУ відвідав Чикаґо

ЧИКАҐО. – 10 березня президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій мав зустріч з американськими конґресменами Дені Дейвісом і Майком Квіґлі і обговорював з ними питання євроінтеґрації та демократизації України. У зустрічі також взяли участь президент Ілинойського відділу Українського Конґресового Комітету Америки (УККА) Олесь Стрільчук, його заступник Павло Бандрівський, голова Фундації „Спадщина" банку „Певність" Юліян Куляс, президент та виконавчий директор Українсько-Американської Федеральної Кредити-

(Закінчення на стор. 16)

Зліва: Олесь Стрільчук, Павло Бандрівський, Юліян Куляс, Євген Чолій, Дені Дейвіс, Богдан Ватраль, Майк Квіґлі, Марта Фаріон та Стів Демітро.

Повернення „СУМ-фільму"

Віктор Курилик

Крайова управа Спілки Української Молоді (СУМ) підготувала для свого членства і широкого кола зацікавлених фільм з історії СУМ в США. Ще в 1950-их роках Валентин Коваль заснував „СУМ-фільм", за яким було створено щонайменше 20 документальних фільмів різного формату, які висвітлювали діяльність СУМ.

Минулого року було відновлено колеґію „СУМ-фільм", а 13 квітня на пленумі Крайової управи перші глядачі побачать дебютний проєкт – „СУМ в Америці: фраґменти". Фільм складається з чотирьох важливих частин: „Передісторія" – початки СУМ від 1925 року, а також відновлення Спілки на еміґрації, „The Greatest Generation" – про перше покоління засновників СУМ в еміґрації, „Голос поневоленої України" – про цікаві епізоди акцій, здійснених з метою інформування світу про події в Україні, „Виховання української молоді". Фільм побудований на інтерв'ю, в ньому використано документи, фотографії та історичні хроніки. Режисером фільму став Святослав Липовецький, який минулого року розпочав працю з архівами СУМ в Америці.

Фільм випущено в DVD-форматі, а разом з ним – фільм відомого в діяспорі режисера Ярослава Кулинича „Україно, в твоєму імені живу". Цей фільм про перші два десятиліт-

(Закінчення на стор. 18)

Обкладинка альбому з фільмами про СУМ.

Слово Тараса Шевченка – на українській сцені

Галина Котович

ЕДМОНТОН, Альберта. – 199 років від народження Тараса Шевченка українці Едмонтону відзначили традиційним концертом, що відбувся 10 березня в Домі української молоді під патронатом едмонтонського відділу Конґресу Українців Канади (КУК). Програмою цих концертів займається Українське музичне товариство Альберти. Ведучим був Юрій Брода, який читав супровідний текст, котрий підготувала Галина Котович.

Концерт почався „Заповітом" у виконанні українського народного хору „Вітер" (дириґент Леся Погорецька). Вступне слово виголосила голова відділу КУК Люба Федущак. Тоді хор виконав пісні „Ой, у полі могила" і „Виростеш ти, сину" (солісти Катруся Ямнюк і Карла Гудима).

Виступ учнів „Рідної школи" при парафії св. Юрії Переможця. (Фото: Марко Левицький)

Учні „Рідної школи" при парафії св. Юрія Переможця (директор Оля Миц, дириґент Віра Лавришин, при фортепіяні – Лілея Волянська) з літературно-музичною композицією „Обнімітеся, брати мої".

Інструментальний дует „Реве та стогне Дніпр широкий" виконали сестри Софійка (віольончеля) і Марічка Овчаренко (фортепіяно).

Пісню „Вітре буйний" співав гурт „Ре мінор" (Маркіян, Олесь та Стефан Лазурки, Микола Білаш, Орест Ґрох, солістка Харитя Білаш).

Мальовничі описи Т. Шевченка краси української землі представили юні сумівці (виховниця Ліда Василин) Дарія Подільська, Андрій Феш, Роксоляна Іщенко. „Запорізький марш" грав на акордеоні Олесь Зміївський.

На закінчення розповідей про світогляд Т. Шевченка ведучий прочитав слово Митрополита Іларіона, виголошене 9 липня 1961 року у Вініпеґу на відкритті пам'ятника Т. Шевченкові.

Молода поетеса з Києва Мирослава Уніат, студентка маґістерської програми з українського фольклору в Альбертському університеті, яка вже видала дві збірки своїх поезій, читала свої „відеопоезії".

На урочисте завершення концерту хор „Дніпро"(дириґент Ірина Шмігельська, при фортепіяні Ірина Тарнавська) виконав одну з найкращих композицій Миколи Лисенка – кантату „Радуйся, ниво неполитая". П'ять частин кантати відповідають розділам поеми, які деклямував Степан Мельниченко, а співали квартет: Лілея Волянська, Наталя Онищук, Роман Коновалець, Богдан Криницький, сольо – Л. Волянська, жіночий і мішаний хори.

Закінчила концерт Люба Бойко-Белл, голова Українського музичного товариства Альберти, подякою усім виконавцям, зокрема звукооператорові Ігореві Подільському.

Усі разом заспівали гимн України.

Інструментальний дует Софійка (праворуч) і Марічка Овчаренки.

Вітаємо студентів-стипендіятів УНСоюзу 2012-2013 навчального року

Марійка Дрич

Український Народний Союз стоїть на порозі ювілейної дати – 120-річчя від дня заснування. Утворений в далекому 1894 році на основі об'єднання 10 відділів, на сьогоднішній день УНСоюз є однією з найстаріших і наймасовіших українських організацій на теренах Північної Америки.

Будучи неприбутковою братською установою, Український Народний Союз ніколи не шкодував фінансових витрат на важливі громадські цілі, був і надалі залишається організатором і спонзором численних культурних, навчальних, спортивно-оздоровчих і релігійних програм. За роки своєї діяльности УНСоюз видав майже 2 млн. дол. на стипендії і нагороди для студіюючої молоді.

В цьому навчальному році Стипендійна комісія УНСоюзу призначила стипендії і нагороди 71 студентові, членові УНСоюзу. Це становило загальну суму 15,075 дол., з яких 4,250 дол. було виділено на спеціяльні стипендії. Спеціяльні стипендії дають право на вищу фінансову допомогу від УНСоюзу, тому Стипендійна комісія розглядає і оцінює їх з огляду на фінансові потреби студента, академічні досягнення, галузь студіювання, а також активну участь в житті української громади.

Стипендію, засновану в пам'ять Йосипа і Дори Галандюків в сумі 2,000 дол., отримав Андрій Дрозд, член 240-го Відділу УНСоюзу, відмінний студент факультету Неврологічних досліджень The Ohio State University. Юнак надзвичайно активний в українській громаді Клівленду, Огайо. З відзнакою закінчив і відмінно склав матуру в „Рідній школі“. Танцював в ансамблі українського танцю „Каштан“, грав на бандурі в багатьох колективах, включаючи ансамбль „Золоті струни“. Активний учасник СУМ від 1997 року. Як виховник був одним з найперших сумівців, що працювали на літніх таборах в Україні у Програмі обміну „Україна-Америка“, започаткованій у 2010 році.

Стипендію д-рів Марії та Дмитра Яросевичів в сумі 1,000 дол. призначено Лідії Ковінко, членкині 59-го Відділу УНСоюзу, відмінній студентці Економічного факультету University of Connecticut. Дівчина виховувалася в родині, де шанують українську культуру і дотримуються українських традицій. Змалечку засвоїла українську мову, спілкуючись з дідусем та бабусею, котрі стали для неї взірцем. Як справжня українка, своїх найкращих друзів запізнавала на пластових таборах, в колективах українського танцю, на тенісних таборах на Союзівці.

Стипендію Йосифа Волка, у сумі 750 дол., отримав Павло Гадзевич, член 287-го Відділу УНСоюзу, відмінний студент факультету Політики і Економіки країн Східньої Европи в Lafayette College, Пенсильванія. Студент надзвичайно активний в українській громаді Моріс-кавнті. У вільний від навчання час допомагає в Українському Американському культурному центрі у Випані. Є активним учасником Пласту. Щорічно, під час літніх вакацій, працює виховником на пластових таборах. Відмінно захистив матуру в школі українознавства ім. Лесі Українки. Вільно володіє кількома мовами.

Стипендію Блакстону, засновану Корпорацією Українського Народного Дому у Блакстоні, Масачусетс, у сумі 500 дол. одержала Александра Тепер, членкиня 206-го Відділу УНСоюзу, відмінна студентка факультету Психології при University of Massachusetts. Дівчина виростала в релігійній родині з багатими українськими традиціями. Змалечку відвідувала українську церкву. Брала участь у гуртках українського танцю при церкві. Активно допомагала у збірці одягу та продуктів для дітей-сиріт в Україні. З цією метою у серпні минулого року відвідувала Україну. Любить спорт – грає у футбол та баскетбол. Мріє здобути ступінь магістра психології.

Решта 67 студентів, членів УНСоюзу, отримали звичайні нагороди. Суми звичайних нагород залежать перважно від року студій та академічних показників і були розподілені в такий спосіб: 19 аплікантів першого року навчання в коледжі чи університеті отримали по 125 дол., 13 нагород по 150 дол. уділено студентам другого року навчання, 20 нагород по 175 дол. – студентам третього року, і 15 нагород по 200 дол. – студентам останнього курсу університету чи коледжу.

Український Народний Союз щиро вітає всіх переможців цьогорічного стипендійного конкурсу! Бажаємо вам наснаги і великих успіхів у майбутньому!

Не кожна братська установа може похвалитися таким довголіттям, як Український Народний Союз. Цим ми завдячуємо вам, нашим активним членам. Успіх Українського Народного Союзу як братської забезпеченевої організації залежить від членства. Тому свою надію ми покладаємо на вас, молоде покоління. Закликаємо вас і надалі залишатися нашими активними членами, передплачувати наші видання „Свободу“ і „The Ukrainian Weekly“, відвідувати нашу чудову Союзівку, а також залучати до наших рядів своїх рідних, знайомих, друзів і тим самим зміцнювати нашу велику українську родину. Будучи членами УНСоюзу, ви зможете скористатися всіма братськими привілеями, які надає УНСоюз, і внести свій вагомий вклад у збереження української культури та спадщини.

Докладнішу інформацію про Український Народний Союз можете одержати з нашої інтернет-сторінки: www.ukrainiannationalassociation.org або телефоном 800-253-9862.

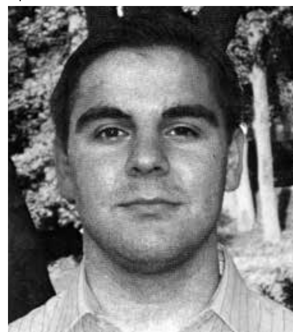
$2,000

Andrew Drozd, (UNA Branch 240), is a student at The Ohio State University.

$1,000

Lydia Kowinko, (UNA Branch 59), is a student at the University of Connecticut.

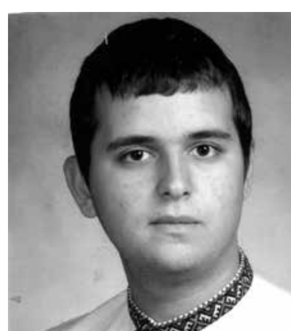
$750

Paul Hadzewycz, (UNA Branch 287), is a student at Lafayette College.

$500

Alexandra Teper, (UNA Branch 206), is a student at the University of Massachusetts.

$200

Yuri Balaban, (UNA Branch 401), is a student at the University of Toronto.

Dianna Gardner, (UNA Branch 368), is a student at Florida State University.

Victor Hanas, (UNA Branch 327), is a student at Towson University.

Stephanie Kozak, (UNA Branch 83), is a student at St. Joseph's University.

Joseph Kozak, (UNA Branch 83), is a student at the University of Pittsburgh.

Alexandra Kuzyszyn, (UNA Branch 450), is a student at Rutgers University.

Markian Martynetz, (UNA Branch 76), is a student at Fordham University.

Jusina Michel, (UNA Branch 42), is a student at Rutgers University.

Alexander Mycio, (UNA Branch 269), is a student at Felician College.

Anna Prusinowski, (UNA Branch 39), is a student at Syracuse University.

Daniel Sweeney, (UNA Branch 42), is a student at Indiana University.

$200

Dennis Torielli, (UNA Branch 450), is a student at Drew University.

Nicole Yatison, (UNA Branch 282), is a student at Wilkes University.

Andrew Zwarych, (UNA Branch 83), is a student at Drexel University.

Olena Zyga, (UNA Branch 358), is a student at Case Western Reserve University.

$175

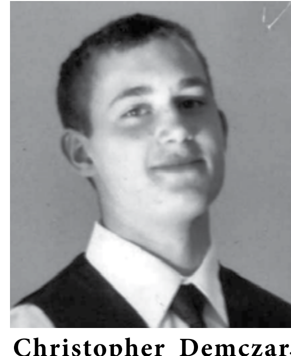

Mark Babiak, (UNA Branch 8), is a student at the University of Maryland.

Joseph Belkairous, (UNA Branch 452), is a student at DePaul University.

Areta Bojko, (UNA Branch 277), is a student at Fordham University.

Laryssa Boyko, (UNA Branch 161), is a student at the Catholic University of America.

Cassidy Conroy, (UNA Branch 242), is a student at Wilkes University.

Christopher Demczar, (UNA Branch 13), is a student at Rochester Institute of Technology.

Angela DeSantis, (UNA Branch 230), is a student at Case Western Reserve University.

Ivanka Farrell, (UNA Branch 269), is a student at George Washington University

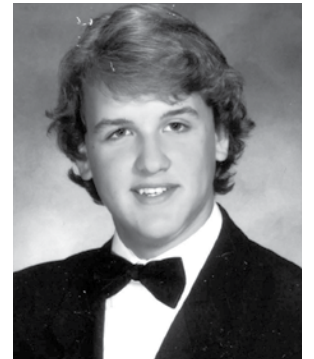

Taissa Hamulak, (UNA Branch 37), is a student at Rutgers University.

Julianna Hanas, (UNA Branch 327), is a student at Towson University.

Bethany Hipp, (UNA Branch 112), is a student at the Ohio State University.

Stephen Hryshchyshyn, (UNA Branch 83), is a student at Texas A & M University.

Marianna Kozak, (UNA Branch 83), is a student at New York University.

Andrew Lazirko (UNA Branch 269), is a student at William Paterson University.

Alexander Martynetz, (UNA Branch 76), is a student at George Washington University

Orest Michel, (UNA Branch 42), is a student at Morris County College.

Anna Solomeya Pylypiw, (UNA Branch 269), is a student at the Rutgers University.

Daniel Reft, (UNA Branch 120), is a student at The Ohio State University.

Maya Stawnychy, (UNA Branch 325), is a student at Northeastern University.

Alicia Zagwoski, (UNA Branch 288), is a student at Towson University.

$150

Andriy Balaban, (UNA Branch 401), is a student at York University.

Megan Ben, (UNA Branch 230), is a student at Heidelberg University.

Markian Bojko, (UNA Branch 277), is a student at Boston College.

$150

Raphael M. Guida, (UNA Branch 234), is a student at Manhattan College.

Gregory Hoobchaak, (UNA Branch 414), is a student at the Christopher Newport University.

Alexander Kobryn, (UNA Branch 130), is a student at Mercy College.

Grace Kobryn, (UNA Branch 130), is a student at State University of New York at New Paltz.

Katherine Kopystanski, (UNA Branch 360), is a student at Ithaca College.

Adriana Krasniansky, (UNA Branch 364), is a student at Fordham University.

Adrianna Krul, (UNA Branch 15), is a student at Montclair State University.

Roman Krywulych, (UNA Branch 266), is a student at Lehigh Univer-sity.

Erin Niedzwiecki, (UNA Branch 372), is a student at Rowan University.

Andriy Vasiyschouk, (UNA Branch 269), is a student at New Jersey Institute of Technology.

$125

Nazariy Bobelyak, (UNA Branch 234), is a student at the Rutgers University.

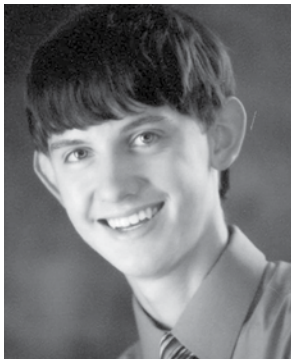

Nicholas Demczar, (UNA Branch 13), is a student at the University of New Haven.

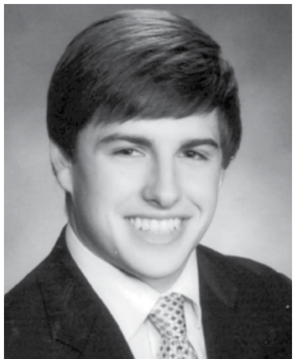

Larysa Droczak, (UNA Branch 283), is a student at Rutgers University.

Alexander Hryshchyshyn, (UNA Branch 83), is a student at Lone Star College.

Kristina Kelly, (UNA Branch 308), is a student at Lebanon Valley College.

Nathan Kendsersky, (UNA Branch 57), is a student at the University of Pittsburgh.

Roman Kowalchuk (Branch 367), is a student at Duke University.

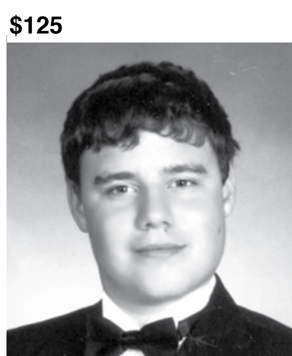

Mark Thomas Mack, (UNA Branch 15), is a student at the University of Georgia.

Adriana Mack, (UNA Branch 15), is a student at the Miami University of Ohio.

Irena Mikhalyuk, (UNA Branch 277), is a student at the University of Connecticut.

Ivanka Misilo, (UNA Branch 269), is a student at Drexel University.

$125

Bohdon Woch, (UNA Branch 171), is a student at Morris County College.

Andrea Zelez, (UNA Branch 277), is a student at Bryant University.

Alexandra Nagurney, (UNA Branch 777), is a student at Lafayette College.

Lynn Nemeth, (UNA Branch 83), is a student at Philadelphia University.

Paul Senica, (UNA Branch 130), is a student at Manhattan College.

Allison Sweeney, (UNA Branch 42), is a student at Georgetown University.

Andrei Tabatchouk, (UNA Branch 269), is a student Rutgers University.

Dianna Wasylyk, (UNA Branch 88), is a student at State University of New York at Fredonia.

Відбулися 59-ті лещетарські змагання КЛК

ГАНТЕР, Ню-Йорк. – У 59-их лещетарських змаганнях Карпатсько-лещетарського клюбу (КЛК) на Гантерській горі 3 березня взяло участь 64 змагуни віком від 3 до 75 років.

Впродовж дня вони змагалися на трасі „NASTAR" (Стандарт краєвих змагань), а ввечорі відбулося відзначення змагунів на святковій вечері у ресторані „Капер Трі" у присутності їхніх рідних і друзів.

Учасників на святковій вечері привітала президент КЛК Віра Попель. Вели програму та вручали трофеї і медалі Маріяна Лівча та Орест Федаш – керівник лещетарювання КЛК.

Посол Юрій Серґеєв – Постійний представник України в Організації Об'єднаних Націй, та його дружина Наталія, що вже шостий рік відвідують згадані лещетарські змагання КЛК, вручили посвідки і трофеї найбільш перспективним молодим змагунам – 10-річному Стефанові Соробеєві та 13-річній Діяні Близнак.

Підкреслюючи родинну атмосферу події, Посол та його дружина вдруге вручили Річну родинну нагороду „Родина КЛК". Здобула це спеціяльне вирізнення родина Кучерів: батько Юрій, мама Марта Дубик та діти – 17-річний Євген Дубик, 8-річна Олена Кучер і 3-річний Олекса Кучер.

Перехідними трофеями найшвидших змагуна і змагунки нагороджено 51-річного Андрія Титлу та Д. Близнак.

Крім того, вручено плятинові, золоті, срібні та бронзові медалі „NASTAR" 44 змагунам – за їхні зусилля серед однолітків у країні.

Перші лещетарські змагання КЛК відбулися в 1954 році на горі Вайтфейс біля Лейк Плесід, Ню-Йорк. Посол Ю. Серґеєв у своїй промові відзначив, що КЛК, заснований 1924 року в Україні, відновив свою діяльність у США після Другої світової війни, і це уможливило його відродження в незалежній Україні.

Власник лещетарських теренів „Гантер мавтен" Дейвид Слуцький у своїй промові привітав лещетарів КЛК і їхні родини та підкреслив, що вони вже багато років лещетарюють і змагаються в Гантері.

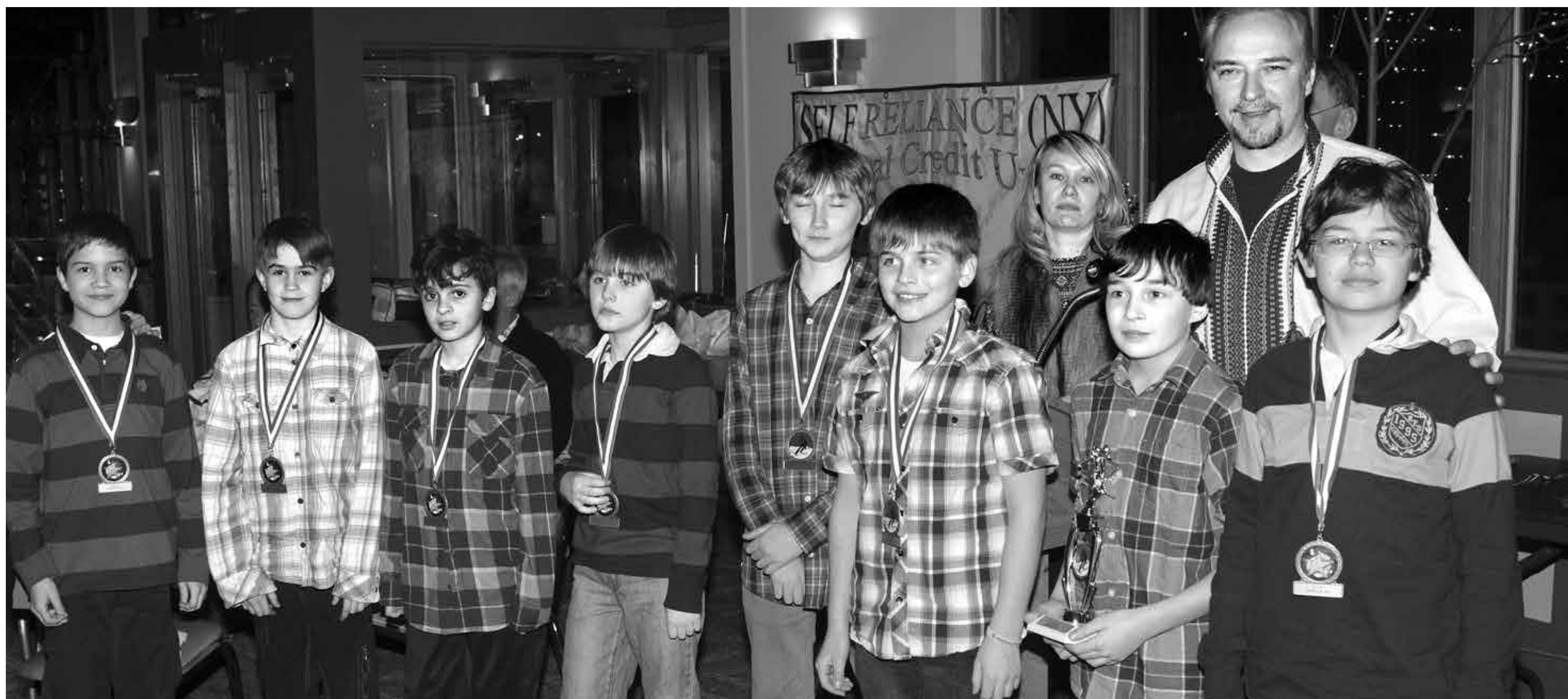
Наталя Сергеєва (зліва) і Діяна Близнак.

Стефан Соробей

Постійний представник України в Організації Об'єднаних Націй Посол Юрій Серґеєв і президент КЛК Віра Попель.

Найбільш чисельна група змагунів – хлопці віком 10-11 років. Першун Марко Близнак (другий справа) тримає трофей.

Президент СКУ...

(Закінчення зі стор. 9)

тової Спілки „Самопоміч" Богдан Ватраль, президент Києво-Могилянської фундації Америки Марта Фаріон та екзекутивний член Ради директорів Українського національного музею Стів Демітро.

Президент СКУ Є. Чолій наголосив, що спроби Росії втягнути Україну до Митного і Евразійського союзів є кроками до відновлення російської імперії і остаточного відвернення України від європейської інтеґрації.

Є. Чолій закликав американських політичних діячів домогтися, щоб Росія дотримувалась Меморандуму про ґарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, який разом з нею підписали США, Великобританія і Україна, та зупинити використання російського газу в якості політичної зброї.

Ці ж питання президент СКУ порушив і на громадській зустрічі, яку організував Ілинойський відділ УККА. Є. Чолій висловив признання Фундації „Спадщина" банку „Певність" за її постійну підтримку діяльности СКУ та вручив пам'ятну відзнаку голові Фундації Юліянові Кулясові. На завершення вечора Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч" і Фундація „Самопоміч", а також Ілинойський відділ УККА передали для СКУ свої щедрі пожертви.

Світовий Конґрес Українців

Чи можливий загин української нації?

До 100-річчя з дня народження Юліяна Мовчана

Юліян Мовчан народився 19 лютого 1913 року в заможній селянській родині в селі Зороків Черняхівського району на Житомирщині. Шкільну освіту здобував у Черняхівській школі та в школі ім. Тараса Шевченка в Житомирі. 1930 року, аби не бути примусово вивезеним на Сибір, Ю. Мовчан таємно втік до Харкова – тодішньої столиці України. У 1932-1937 роках він працював у штаті кількох українських газет і одночасно закінчив вечірній відділ інституту журналістики. Переконавшись, що в тих умовах журналіст не може вільно й незалежно висловлювати свої погляди, він вирішив поступити до медичного інституту, який закінчив у Львові. У 1943-1949 роках Ю. Мовчан працював лікарем в Україні, Словаччині та Австрії. Оселившись у США 1949 року, Ю. Мовчан працював лікарем у штатах Ню-Джерзі та Огайо. Одночасно з лікарською практикою Ю. Мовчан активно займався літературною діяльністю. Понад 1,900 його статтей з’явилися в різних газетах та журналах, було видано ряд книг в Німеччині, Канаді, Арґентині і США. Д-р Ю. Мовчан був членом української та американської медичних асоціяцій, членом об’єднання українських письменників у вигнанні „Слово“. Його ім’я занесено в 24 енциклопедії-довідники різних країн світу, зокрема до міжнародної книги „Хто є хто серед інтелектуалів“.

Помер Ю. Мовчан 6 січня 2001 року в Дітройті і похований на українському цвинтарі в Савт-Бавнд-Бруці, Ню-Джерзі.

Дочка лікаря Оля Мовчан-Новак просить читачів „Свободи“ подивитися у хатах за книжками д-ра Ю. Мовчана, вислати які просять школи, бібліотеки і музеї Житомира. Якщо є такі книги, просимо телефонувати до О. Мовчан-Новак на число (586) 574-2276. Вона перевезе подаровані книжки в Україну.

Час не послабив актуальности статтей Ю. Мовчана про Україну. Уривок його статті „Що варто б знати“, надрукованої 1966 року в Торонто („Срібна сурма“), вміщено нижче.

Олександер Батанов,
педагог, племінник Юліяна Мовчана,
Житомир

Свого часу відомий український письменник Василь Чапленко дійшов висновку, що коли й далі не буде справжніх кордонів, які відокремлювали б Україну від Росії, якщо український народ державно не усамостійниться, то йому загрожує неминуча загибель. Однією з вирішальних передумов цієї загибелі буде поступовий занепад і відмирання української мови. Буде потрібна тільки традиційна мова старої російської імперії, а всі інші мови відходитимуть на задній плян, а з часом взагалі стануть відмирати. (…) Натомість, інший дискутант – В. Голуб – стоїть на протилежних позиціях щодо перспектив розвитку націй в СРСР, а їхніх мов зокрема. Для нього нема сумніву, що навіть у теперішніх дуже тяжких умовах московської окупації українська національна політика в СРСР можлива. Ці свої оптимістичні погляди він будує на тому, що шкільництво та друк сьогодні, мовляв, „вважаються найголовнішими факторами в збереженні та розвитку націй, а не сама тільки матірна мова в родині, як вважалося донедавна“, а українська нація, маючи сьогодні шкільництво й друк в національній мові принаймні на 70-80 відс., мовляв, ще має шанси вижити. Для оборони своїх поглядів В. Голуб також вказує на такі „солідні“ факти, що на світлинах в Донбаських шахтах він десь бачив напис в українській мові. Або те, що Москва недавно, нарешті, дозволила видавати економічний журнал українською мовою.

Світлини в Донбасі або у Києві вивіски українською мовою ще дуже мало промовляють на користь національної „відлиги“ в післясталінському СРСР. (…)

В. Голуб висуває теорію, що мова досі не була вирішальним атрибутом нації. Для підтвердження цієї думки він наводить приклад з Ірляндії, Норвеґії, Ізраїлю. Подекуди це справді відповідає дійсности, але тільки при певних умовах і обставинах. Мова справді може не мати вирішального значення, якщо людина вважає себе не тільки на словах, але й на ділі патріотом своєї батьківщини. Ірляндці, норвежці, ізраїльтяни справді були і є добрими патріотами своїх батьківщин, хоча більшість їх користувалася чужими мовами. Але чи можна це саме сказати також про український народ? Іншими словами, чи занехаяння рідної мови українцями не йде в парі з занехаянням їхньої національної свідомости та їхніх національних обов’язків?

Мусимо з сумом визнати, що втрата українцем рідної мови є одночасно втратою ним своєї національної свідомости. З жалем мусимо констатувати, що коли навіть такі літературні величини, як Максим Рильський, котрий прилюдно був признався, що він вже й сам не може збагнути, яка тепер мова йому рідніша – українська чи російська, вже „розпливаються“ в общеросійському „котьолку“, то це тільки зайвий раз свідчить, як уже далеко пішов процес русифікації українського народу.

Д-р Антін Княжинський не погоджується з думками, що довготривале перебування нашої батьківщини в умовах московсько-большевицької окупації може спричинити загин нашого народу як нації. Як на один з арґументів А. Княжинський посилається на приклад польської окупації. Проте всі ті протиукраїнські методи, які застосовували польські займанці проти українців, не тільки ні в чому не могли перешкодити зростові національної свідомости нашого народу, але, навпаки, вони лише посилювали ту свідомість. Але ж ми маємо на увазі не польську, а московсько-большевицьку окупацію! Між тією і другою є колосальна різниця і, власне, в цьому вся суть справи. Механічне порівняння московської з польською чи будь-якою іншою окупацією, як це пробують робити не тільки А. Княжинський, але також і деякі інші автори, не витримує жодної критики. (…)

Смертельна небезпека московської окупації передусім полягає в тому, що за допомогою всіляких методів москалі намагаються за всяку ціну „залізти в душу народу“, і звідтам, наче той пістряк, поступово, але вперто й послідовно розкласти народ „з середини“, вихолостити з нього національну свідомість, перетворити наших Іванів на на патріотів російського „атєчества“. З багаторічного гіркого досвіду нашого народу видно, що „внутрішні“ методи винародовлення народів значно більш ефективні, ніж такі примітивні протиукраїнські акти, як пацифікація, прилюдне побиття українців за користування українською мовою чи навіть лише за ношення українських вишитих сорочок, як це робилося в свій час у Польщі, Угорщині і т. д. Не бачити або недооцінювати цих очевидних і загальновідомих душегубницьких методів московського „старшого брата“ було б грубою помилкою і великим промахом всіх тих, що борються проти московського колоніялізму.

Якби московські окупанти застосовували проти українців приблизно такі ж самі методи, як передвоєнна Польща, то ми напевно вже мали б незалежну державу. Бо в такому випадку національна свідомість нашого народу не тільки не підупадала б, але, навпаки, лише зросла б. Про це свідчить також і той факт, що в ті часи, коли царська Росія вдавалася в основному до поліційних методів боротьби проти українства, саме в той час можна було спостерігати посилений зріст українського національного руху.

Парафія вітала...

(Закінчення зі стор. 9)

дельфії.

Особливий художній талант американської українки високо оцінений в „Історії української ікони“. Писали про неї і вміщували фоторепродукції її творів київські журнали „Україна“ та „Всесвіт“.

Відомий київський дослідник сакрального образотворчого мистецтва і доктор богослов’я Дмитро Степовик, пишучи про українське релігійне мистецтво в діяспорі у своїй книзі „Українська ікона“, серед таких видатних іконописців, як Петро Холодний-мол., Петро Липинський, Теодор Баран, Ювіналій Мокрицький, Святослав Гординський, Іван Денисенко, Іван Макаренко, Михайло Дмитренко, Віра Сенчук, Андрій Мадай, називає і Х. Дохват.

Отож зустріч з визначним іконописцем та творцем іконостасів Х. Дохват була для нас, парафіян, дуже приємною, пам’ятною подією.

Після Богослуження відбулася цікава і щира розмова – з багатьма запитаннями до гості і з її докладними відповідями, що стосувалися її визнаної у цілому мистецькому світі сакральної творчости.

Фініксвил, Пенсильванія

У Римі відбулися...

(Закінчення зі стор. 9)

зборах був зумовлений незабутньою всенародною прощею до Риму з нагоди благословення відновленого собору Святої Софії у жовтні минулого року.

Загальні збори висловили щиросердечну подяку Управі Товариства за повне відновлення собору та успішне організування прощі в 120-ту річницю від дня народження Патріярха Йосифа.

У перший день зборів вислухано звіти й обговорено низку організаційних питань, зокрема спорудження колеґіюму для студентів, Дому Паломника з конференційними залями, Пастирсько-громадського центру і парафіяльного дому при соборі.

В другий день зборів учасники обговорювали важливе питання щодо українського готелю на майдані „Мадонна дей Монті“, щоб він максимально використовував свій потенціял в сенсі утримання надбань Паріярха Йосифа в Римі.

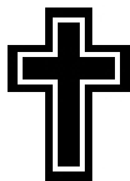
Рішенням зборів Патріярх Святослав (Шевчук) і Владика Венедикт обрані членами Товариства „Свята Софія“, а координатор УГКЦ в Римі о. Марко Семеґен і о. д-р Б. Прах – членами Управи Товариства. До римського Товариства „Свята Софія“ увійшов парох храму Жировицької Богородиці в Римі о. Іван Кулик.

Повернення „СУМ...

(Закінчення зі стор. 9)

тя СУМ побачив світ ще у 1968 році. Плівки Я. Кулинича лише цього року було виявлено й оцифровано, а сьогодні вони мають шанс отримати нове життя завдяки появі на DVD-дискові.

Крайова управа після 45-літньої перерви знову випускатиме диски з історичною хронікою СУМ в Америці, зокрема фільмів, які створив В. Коваль. Трейлер фільму „СУМ в Америці: фраґменти“ можна переглянути за адресою: http://bit.ly/cymfragments.

У глибокому смутку повідомляємо, що 19 березня 2013 року, проживши 63 роки, спокійно відійшов у вічність

св.п.

Юрій Гавриляк

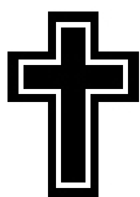
Похоронні віправи відбулися в суботу, 23 березня 2013 року в Українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку. Тіло покійного спочило поруч Його мами на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Юрко був відданим сином та люблячим братом, який багато допомагав своїй родині да друзям. Табір св. Василія та українська громада займали особливе місце у Його серці.

У смутку залишилися:
батько - Йосиф
сестра - Александра (Леся) Солук з чоловіком Любомиром і дітьми Танею, Ренею й Андрієм
дальша родина в Америці та Україні.

Хочемо висловити нашу вдячність родині та друзям які взяли участь у відправах та поділилися теплими спогадами про Юрка.

Вічна Йому пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що 27 березня 2013 року відійшов у вічність

св. п.

Павло Шкафаровський

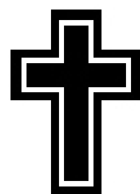
нар. 12 липня 1925 року в с. Соснів на Тернопільщині в Україні у родині українських патріотів Анни та Стефана Шкафаровських.

Ще молодим 19-річним хлопцем 14 липня 1944 року залишив батька і наймолодшого брата Мирона та разом із молодшим братом Петром вступив в УПА. Мати загинула підчас бомбардування села німцями. Пройшовши нелегкий шлях в УПА, у 1950 році Павло переїхав з Німеччини до Америки, а через рік забрав брата. В Америці одружився з Марією Павелко. Разом виховали двоє дітей - сина Мирона та дочку Марту. Але тяжка хвороба забрала матір. Пізніше Павло одружився з Дороті Жукзда, яка замінила дітям маму.

Павло був членом Товариства Вояків УПА та секретарем Головної управи. Також мав підприємство, де працював багато років.

У глибокому смутку залишилися:
син - Мирон
дочка - Марта
брат - Петро з дружиною Марією
ближча і дальша родина в Америці, Україні та Польщі.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 25 березня 2013 року, проживши 81 літ, по довгій і тяжкій недузі відійшла у вічність наша найдорожча Дружина та Мама

св. п.

Люба Козбур

Люба (Городиська Дада) народилася 26 травня 1931 року у Львові. Воєнна хуртовина примусила її з батьками еміґрувати, як і іншим біженцям, через Німеччину до Америки. Тут закінчила студії, у Клівленді вийшла заміж за Нестора Козбура, та в їхній сім'ї народилося троє дітей. Згодом усі переселилися до Каліфорнії - Лос-Анджелесу і околиці.

Люба була активним членом українського життя: Союзу Українок Америки –111 Відділу, Пластового куреня „Буреверхи", та Української церкви Різдва Пресвятої Бонородиці у Лос-Анджелесі.

У смутку залишились :

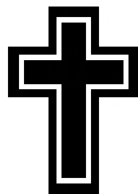
чоловік	Нестор Козбур
син з дружиною	Аскольд Козбур з Мартою
дочка з чоловіком	Іриса і Вапя Грінеики
син з дружиною	Борис Козбур з Линн
брат з дружиною	Тарас Козбур з Оксаною

Похорон відбувся у вівторок, 2 квітня 2013 року, о год. 9-ій ранку в Церкві Різдва Пресвятої Богородиці, 5154 De Longpre Ave, Los Angeles, CA.

Пожертви в пам'ять покійного бажаючі можуть зложити на Союз Українок Америки (UNWLA Branch 111)

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи" спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

З глибоким смутком повідомляємо рідних, приятелів, знайомих та українську громаду, що 19 березня 2013 року нагло відійшов у Божу вічність на 87-му році життя наш найдорожчий Чоловік, Батько, і Дідусь

св. п.

Василь Ільчишин

народжений 22 лютого 1927 року у Великому Любені близько Львова.

Впродовж довгого та різноманітного життя в Україні і на еміграції, своєю невтомною працею як меценат і жертводавець, громадський діяч, один із засновників парафії Святої Покрови та фундатор церкви св. Миколая у Любені, основець і власник крамниці „Дністер" та видавництва „Хвилі Дністра", він збагачував життя всіх, молодих і старших, близьких і далеких.

Похоронні відправи відбулися в суботу, 23 березня в Українській католицькій церкві Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо.

У глибокому смутку залишилися:

дружина: Ольга з дому Кашуба

дочки: Люба з чоловіком Іваном Городиським та дітьми Левом, Всеволодом з дружиною Монікою, і Уляною

Надія з чоловіком Ґері Джентоніо та дітьми Христею, Лярисою і Лесею

Віра із сином Михайлом

Софія з чоловіком Ярославом Бачинським та дітьми Христиком, Данилом і Стефаном

та ближча і дальша родина в Америці, Україні, Австралії і Німеччині.

Замість квітів, родина просить бажаючих надсилати пожертви на церкву Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо. Чеки просимо виписувати на Pokrova Ukrainian Catholic Church (Building Fund або Mosaic Fund) та переслати на руки:

Luba Horodyskyj, 621 Keswick Drive, Culpeper, VA 22701

Вічна Йому пам'ять!